

تغییر هویت ناشی از دارو^۱

فریدون سید ربيع^۲

چکیده

مطالعه ما بر فهم فرایند هویت مرتبط با دارو که ممکن است دیدگاه‌های جامعه‌شناسی مهمی را به حوزه آسیب‌شناسی سوه استعمال مواد مخدر وارد کند، متمرکز است. این اثر در چارچوب کنش متقابل نمادین، مطالعات فرهنگی و مدل موجود تحلیل هویت مرتبط با استعمال مواد مخدر^۳ (اندرسون - ۱۹۹۴) قرار دارد. ما در این اثر، از ایزار پیمانیش کیفی و آزمون مدل در پک نمونه آماری مشتمل بر مردان و زنان سیاهپوست و سفیدپوست دچار عارضه سوه استعمال مواد مخدر تحت درمان در میشیگان میانی بهره می‌گیریم. داده‌های ما نشان می‌دهد که تغییرات هویت در کودکی و حدود نوجوانی همسراه با تجربه‌های حاشیه گزینی‌هایی (ازواط‌لی‌هایی) که قبل از استعمال مواد، ایجاد هویت رنج آمیز و از دست دادن توان کنترل هویت فرد را تسهیل کرده بود، رخ می‌دهد. همانندسازی با خرده فرهنگ نشکل گرفته پیروان مصرف مواد، هویت‌های چایگزینی را برای رفع چنان وضع نامساعدی ارائه کرده است.

کلید واژگان: هویت، سوه مصرف مواد مخدر، کنش متقابل نمادین، خرده فرهنگ مدل مخدر

مقدمه

هدف ما در این مقاله افزایش فهم‌مان تسبیث به عوامل تبیین گشته تغییرات هویتی مرتبط با استعمال مواد مخدر در افرادی است که در زمرة سوه استعمال کنندگان مواد قرار دارند. برای نیل به این هدف ما از مدل اندرسون (۱۹۹۴) بهره می‌گیریم که مبتنی بر ایده‌هایی از کنش متقابل نمادین و مطالعات فرهنگی مکتب بیرونگام است.

۱- این مقاله ترجمه‌ای است از:

Tammy L. Anderson & Joshua A. Mot, Druge-Related Identity Change: Theoretical Development and Empirical Assesment, *Journal of Druge Issues*, ۱۹۹۸.۲۸(۲), ۲۹۹-۳۲۸.

۲- کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، مؤسسه تحقیقات اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
۳- Drug – related Identity

قضیه بنیادی این است که "هویت آسیب دیده افراد آنان را به سوی گروههای حاوی خرده فرهنگ شکل گرفته" حول مصرف مواد بر می‌انگیزند که می‌توانند به آنان کمک کنند تا مشکل‌های هویتی‌شان را رفع نمایند" (ولیس ۱۹۹۷ هبدایج ۱۹۷۹: هال و جفرسون ۱۹۷۶). ما گمان می‌کنیم که در این مورد از انواع کجرفتاری، سوء استعمال مواد در ازا و هویت جویی اشباع شده توسط این گروههای حاوی خرده فرهنگ، تعديل می‌شود. اگرچه ما در اینجا به طور مستقیم مدل علی سوء استعمال مواد را آزمون نمی‌کنیم.

ما معتقدیم دو دلیل وجود دارد که نشان می‌دهد فهم تغییر هویت مرتبط با دارو به ادبیات مربوط به حوزه سوء استعمال مواد کمک می‌کند. اول اینکه هویت‌ها ما را آگاه می‌کنند که چطور افراد متعلق به فرهنگ‌های مختلف، هویتشان را تولید و بازتولید می‌کنند و رفتارشان را درون زمینه اجتماعی بزرگ‌تر - حاوی تغییرهای ساختاری و تاریخی معین - شکل می‌دهند. در نتیجه بررسی هویت می‌تواند دیدگاه‌های مهمی را در پیوند با پدیده‌های چند سطحی که بر سوء استعمال مواد موثر هستند، فراهم کند. دوم و شاید مهم‌تر این که هویت‌ها رفتار را بر می‌انگیزانند. بنابراین، مطالعه تغییرات در هویت‌ها سرانجام در فهم تغییرات در رفتار به ما مدد می‌رساند.

بیشتر نظریه‌ها به طور انتصاری بر پیش‌بینی می‌آمدند که رفتاری میزان استفاده از مواد متمرکز هستند. مدل ما در عوض، اکتساب هویت مرتبط با دارو را مدنظر قرار می‌دهد که در آن، رفتارهایی مثل استعمال مواد به عنوان بخشی از فرایند تغییر هویت ارزیابی می‌شوند. کنش مقابله گرایان در بررسی رفتارهای انحرافی و دوره‌های اعتیاد و بیماری، اهمیت تغییر هویت در پیدایش، ادامه و خاتمه اعتیاد به مواد، الکلیسم، چرم، بیماری روانی و مرض چاقی را مورد کاوش قرار داده‌اند. این کار بر این نقطه نظر تأکید می‌کند که رفتارهای "نامطلوب" اغلب با بسط هویت "انحرافی" تعديل می‌شوند و در جریان تغییر هویت به سوی هویت غیر منحرف، کاهش می‌یابند. رویکرد ما، رابطه میان هویت و رفتار انحرافی را تأیید می‌کند. این رویکرد برای فهم عمیق گرایش به استعمال مواد و ارائه احتمالی رویکردهای جدید معطوف به استراتژی‌های پیشگیرانه، مدد می‌رساند. این توصیفات پیرامون تغییر هویت مرتبط با مواد علی القاعدہ به سبب شناسی استعمال مواد کمک می‌کند.

به سوی نظریه تغییر هویت ناشی از مواد مخدر

پیش‌زمینه‌ها و مفروض‌ها

اصول متعدد نظریه کنش مقابله نمایدین در مورد هویت، ما را در ارائه چارچوب نظری خود کمک می‌کند. مدل مفهومی که ما بسط می‌دهیم درونمایه‌های متعددی (انگیزش، فرصت و هویت) را آزمایش می‌کند که به طور ثابت در این نظریه پدیدار می‌شوند. بحث‌مان را با مرور مختصر این درونمایه‌ها و مفروض‌های کنش مقابله گرایی، با توجه به تناسب آنان با مدل‌مان آغاز می‌کنیم.

انگیزش

انگیزش یکی از دو مفهوم بنیادی است که مدل هویت ناشی از دارو را توضیح می‌دهد. طبق ادعای کنش مقابله گرایان، انگیزش مجموعه‌ای از نیروهای درونی است که رفتار را هدایت می‌کند و شکل می‌دهد و بهترین طریق فهم آن در پیوند با مفهوم "من" هربرت مید به عنوان بخشی از "خود" امکان‌پذیر است. اینجا انگیزش به حالت یک فرد در زمان ویژه‌ای که در ارتباط با محیط قرار می‌گیرد، وابسته است. در نتیجه، عوامل متعددی می‌توانند در ایجاد انگیزش‌هایی ویژه و حساسیت‌های محیطی اثر گذار باشند. مفهوم "خود" فردی اهمیت زیادی دارد. از آنجا که کار قبلی (نگاه کنید به کارکنده ۱۹۸۰) آغاز استعمال مواد را میان سنین ۱۱ تا ۱۵ سالگی مورد استناد قرار داده است، در نتیجه مدل‌ها، حالت‌های انگیزشی و مفهوم "خود" مرتبط با دوره کودکی و حدود توجه‌انی را که افراد در این دوره، اول تحت قیمه‌میت سرپرستانشان و دوم مدرسه‌شان بوده‌اند، مورد ملاحظه قرار می‌دهد.

قضیه اصلی در مدل ما این است که افراد به دلیل مشکل‌های هویتی فلی‌شان در کودکی و حدود توجه‌انی به سوی تغییرهای هویت مرتبط با مواد انگیخته می‌شوند و اینکه پدیده‌های معینی - سطح میانی (گروه‌های خردمند مواد مخدر) - به اختار فرصتی را برای آن تغییر تدارک می‌بینند (اندرسون ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵). مدل مفهومی ما به سه عامل انگیزشی در فرایند تغییر اشاره دارد. "ازواجکزینی"^۱، "هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد" و "احساس ناتوانی در کنترل هویت شخصی"^۲. در جای خود هر یک از آنان را مورد گفتگو قرار خواهیم داد.

۱- Marginalization

۲- Ego identity discomfort before drug use

فرصت

فرصت، دو مین مفهوم بنیادی در رویکرد ما- که در مکتب بیرمنگام ساخته و برداخته شده است- چشم‌اندازی است بر خردفرهنگ‌ها و عاملیت^۱ (ویلیس ۱۹۷۷؛ هبندیج ۱۹۷۹؛ هال و جفسون ۱۹۷۶؛ کلارک ۱۹۷۶). فرصت بر گشایش‌ها و مجال‌های متعدد پیش‌روی فرد برای تغییر ساختمان هویت، رفتار و تجربه‌هاش، دلالت دارد.

فرصت‌ها بدون توقف در معرض تعریف و باز تعریف هستند. هر یک از ما در داخل محیطی زندگی می‌کنیم که بواسطه کنش متقابل قبلی‌ای تعریف شده است و در کنش متقابل فعلی و آینده تغییر خواهد کرد. در نتیجه فرصت، زود به زود تغییر می‌کند. فرصت همچنین به لحاظ جغرافیایی، اجتماعی، اقتصادی تغییر می‌کند. فرصت‌ها درون تعدادی از موقعیت‌های اجتماعی قرار دارند که افراد امور روزانه‌شان در آنان صورت می‌گیرد. در نتیجه برای فهم فرصت در ارتباط با موضوع مورد نظر ما، می‌بایست ویژگی‌های محیط اجتماعی دوران کودکی و حدود نوجوانی افراد در انتهای قرن بیستم در ایالات متحده را توصیف کرد.

کنش متقابل گرایان از این بحث می‌کنند که افراد فرصت‌ها را در گروه‌های معین در موقعیت‌های روزمره با آنان مواجه می‌شوند، درمی‌یابند. در اینجا، آنان در گروه‌های معین حاوی خردفرهنگ، اجتماعی می‌شوند. ما برای نیم که خردفرهنگ مواد مخدر فرصت‌های مهمی را برای تغییر هویت مرتبط با مواد تدارک می‌بینیم، آنان هویت‌های "منحرف" یا "جایگزین" و سطح مهمی از "رضامندی" نسبت به هویت شخصی یا هویت "خود" را ارائه می‌کنند. (نگاه کنید به گافمن ۱۹۶۳، اندرسون ۱۹۹۴). اظهار داشت: "افراد به سوی گروه‌های خردفرهنگ مواد جذب می‌شوند تا مصائب و مشک‌های جسمانی و غیر جسمانی شان مرتفع شود. آنان در گروه‌های حاوی خردفرهنگ مواد مخدر موقعیت‌های مشابهی می‌یابند که نهایتی ترین آنان موقعیتی است که در آن از خود بیشود. اکنونه ترین جنبه‌های تجربه با مصرف مواد مخدر وجود دارد. آنان در اینجا، در یک کنش متقابل تازه شرکت می‌کنند و در این فرایند هویت، سبک زندگی و طرز تفکر مطبوع تری را ادراک می‌کنند".

نمی‌گوییم کسانی که انگیزه بالایی برای تغییر هویت مرتبط با دارو دارند، خودبه خود آن را تجربه می‌کنند. افرادی که مشکل‌های هویت مشابهی دارند، اگر ساختار فرستی دیگری در دسترس آنان باشد، ممکن است این پدیده را تجربه نکنند. همچنین، ما مسلم فرض نمی‌کنیم که فرسته‌های مرتبط با مواد مخدر به طور تصادفی یا به آسانی، روپرتوی کسانی قرار می‌گیرند که به آنان نیاز دارند. برای مثال برای تدارک موققیت‌آمیز یک فرصت تغییر هویت، خردفرهنگ‌های مواد مخدر می‌باشد برای افراد، هم "مجذوب کننده" و هم "نژدیک" باشند. نیز "قواعد داخلی" این کنش متقابل می‌باشد برای افراد قانع کننده باشد.

مفهوم‌ها

قبل از اینکه به تشریح مدل مفهومی‌مان بپردازیم، به مفروض‌هایی که کار ما را توضیح می‌دهند، اشاره می‌کنیم. اول فردی فعال را فرض می‌کنیم که برای رفع مشکل‌های هویتی اش برانگیخته می‌شود و در مقابل کسانی که مثل او نیستند، می‌ایستد. این جداسازی شبیه کار افراد کجرو است که جامعه‌شناسان آنان را مورد مطالعه قرار می‌دهند. شخصیت "نوگرا" و "واپس‌گرا" ی مرتون و "خرده‌فرهنگ‌های جوانی" و " مقاومت" مکتب بیرمنگام (نگاه کنید به هال و جفرسون ۱۹۷۶، بروک ۱۹۸۵) از این دست کارها هستند. دوم، فرض می‌گیریم که افراد در ابتدا دارای انواعی از هویت هستند و تغییر هویت فرایندی است که در تمام زندگی‌شان تناوب دارد. مدل نظری ما به ویژه بر قوایکری هویت‌های مرتبط با مصرف مواد متمرکز است. انواع دیگر تغییر هویت ممکن است به طور همزمان در شرف وقوع باشند یا در آینده رخدهند (از کودک به نوجوان، از دختر به مادر، از شهریوند قانون‌گرا تا جنایت کار پر. کاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی محکوم شده و غیره).

پرتاب جامع علوم اسلامی

مدل مفهومی

مدل هویت مواد مخدری موجود

در یک بررسی کیفی روی یک نمونه کوچک بالینی، اندرسون مدلی مرکب از ۵ طرح نظری که فرایند تغییر هویت مرتبط با مواد مخدر در معتادان به مواد مخدر را شامل می‌شد، ارائه نمود. او دریافت که انزوآگزینی نسبت به هویت‌های بهنجار، از طریق پایگاه مشخص، از هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد و از احساس فقدان کنترل هویت رضایت‌بخش منشا می‌گرفت. این عوامل

سطح خرد، جهت‌گیری به سوی اخذ هویت متفاوت از آنچه هست را در افراد مبتلا برانگیختند. "منابع متعین اجتماعی"^۱ این فرصت را برای شکل‌دهی به هویت مثبت در زمینه اجتماعی ناپهنگار فراهم می‌کنند. آنان نظام معنایی را به نمایش می‌گذارند که توسط گروهی از استعمال‌کنندگان مواد به وجود می‌آید و مورد پذیرش واقع می‌شود.

سرانجام، آن اوضاع و احوال اجتماعی که به راهکار استعمال مواد منجر می‌شوند، مشخصه‌های روندهای تاریخی را که عامل تعریف ارزش اجتماعی هستند، عینیت می‌بخشند و همانان قابلیت دسترسی به برخی از مواد را برای پاسخگویی به مخاطبان تعریف می‌کنند و متعاقباً به تعریف مفهوم منابع اجتماعی کمک می‌کنند. تغییر هویت مرتبط با مواد مخدر نتیجه چنین فرایندی است. در پژوهش کیفی بعدی، اندرسون به هنگام بررسی تفاوت‌های نژادی و جنسی، تکیه‌گاه مضاعفی را برای مدل مفهومی اش یافت.

این مقاله ادامه کار اندرسون است که از یک تحلیل آماری به منظور افزایش اعتبار درونی و بیرونی کار او آغاز می‌شود. همان‌گونه که پیش از این بیان شد ما دستاوردهای جدید مکتب مطالعات فرهنگی بیرمنگام و کار مضاعف کنش متقابل گرایانه برای بسط آن دستاوردها را به کار می‌گیریم. ما به صورت تجربی مفهوم‌سازی‌های زیر را ارزیابی می‌کنیم.

انگیزش: انزوا گزینی، هویت رنج‌امیز قبل از استعمال مواد، فقدان کنترل هویت مدل ما مตکی است بر آغاز فرایند هویت مواد مخدری در گودکی و حدود نوجوانی همراه با تجربه‌های انزواگزینی که نسبت به هنچ‌جاها یا آنچه تزد عوام مقبولیت دارد، صورت می‌گیرد. انزواگزینی به رخدادهایی مرتبط است که پایگاه اجتماعی افراد را در جهت منفی تغییر می‌دهد. اندرسون (۱۹۹۴) در وهله اول این بخش از فرایند را به عنوان "مرحله انتقال پایگاه" توصیف کرد (نگاه کنید به گلاسر و اشتراوس ۱۹۷۱). برای استناد محوری به این مفهوم، ما آن را دوباره "انزواگزینی" تعریف می‌کنیم. این امر به خاطر تأکیدی است که بر معنای اجتماعی منفی این

تجربه داریم و اینکه این رخداد میان افراد و آنچه بهنگار است، جذابی می‌اندازد. دوباره خوانی این مفهوم به تجربه‌ها، علائم، صفت‌ها و یا حالت‌های "برچسبزنی" که ممکن است در بد و تولد و یا در فرایندهای اجتماعی شدن به افراد الصاق شده باشد، ارجاع دارد. آنان

وی را جایی بیرون از مرزهای آنچه قابل قبول و پسندیده است و در یک زمینه اجتماعی معین درون یک جامعه بزرگتر، یا هر دو، قرار می‌دهند. این مفهوم با مفهوم "لکه‌دار کردن منش" گافمن (۱۹۶۳) و نیز مفهوم "کرانه‌های خارج از رفتار بهنجار"^۱ اریکسون (۱۹۷۰) متادف است. بیشتر مردم این واقعی را در یک یا چند دوره از زندگی‌شان تجربه کرده‌اند و نوع پرچسب‌های هر یک از آنان ممکن است در طول زمان تغییر کرده باشد. ما برآئیم که شمار زیادی از تجربه‌ها، صفت‌ها یا حالت‌های انزواگزینی، خطر احتمالی یا عامل‌انگیزشی را برای تغییر هویت به کمک مواد مخدر تمهید می‌کنند.

دومین جنبه ضروری انزواگزینی، مؤلفه حسی- عاطفی- ذهنی است که یکی از آنان سرانجام برjestه می‌شود. این مؤلفه به احساس‌های منفی که انزواگزینی معین شده می‌تواند برای افراد موجود آورد، ارجاع دارد.

به طور معمول این احساس‌ها زمانی پدیدار می‌شوند که فرد خودش را با دیگران مقایسه می‌کند یا وقتی که در جریان انزواگزینی، توسط دیگران مقایسه می‌شود. این رخدادها و تجربه‌ها و تأثرات منفی مقارن با آنان (احساس بیرون از جایگاه مورد انتظار و متفاوت از جایگاه دیگری قرار گرفتن، همچنین نگاه کنید به پلوسو (۱۹۸۸) محور توصیف "خود" قرار می‌گیرند و فرد را به هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد در دوره کودکی یا حدود نوجوانی، مبتلا می‌کنند. وقتی که انزواگزینی عملی با انزواگزینی احساسی یا عاطفی همراه می‌شود، فرایند تغییر هویت مرتبط با مواد به حرکت می‌افتد.

کاپلان و همکارانش (۱۹۸۴، ۱۹۸۵) مدعاهای مشابهی را در نظریه‌شان در مورد مفهوم "ابطال خود"^۲ مطرح کرده‌اند. احساسات و حالات منفی دریاره خود (جنبه ارزشیابی عاطفی مفهوم هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد) و تجربه‌های تنزل اجتماعی که آنان را دامن می‌زنند (تجربه رخداد در مفهوم انزواگزینی)، افراد را به رفتار کردن به شیوه‌هایی برمی‌انگیزانند که ابطال خود را تقلیل دهد و بازخوردهای مثبت را نسبت به خود آفرایش دهد. آن محققان فرض می‌گیرند که افراد از این رهگذر است که ساختار هنجاری را عقب می‌زنند و کجرفتاری را می‌بذیرند. مدل‌ما، هم این رهیافت‌ها را تکمیل می‌کند و هم آنان را ارتقاء می‌دهد. این فرض وجود دارد که

^۱- ble mishes of character

^۲- Violating boundaries of behavior

^۳- Self derogation

ارزیابی‌های منفی نسبت به خود مهم هستند، اما سوء استعمال کنندگان مواد رنج ناشی از آن را در سطحی تجربه می‌کنند که آنان را برای بازیابی یک تعریف جدید از خود به واسطه مواد مخدر و خردمندگاهی مرتبط با آن برازیگردانند. این همان ناخرسنی از "خود" است (نقطه نظر کاپلان و همکارانش) و ناخرسنی از همه چیزهایی است که هویت شخص را انکار می‌کنند. چون چنین ناخرسنی‌ها و خردمندگاهها و ارزیابی‌هایی هستند که آن را بوجود می‌آورند، به علاوه تعیین هویت به وسیله عامل اجتماعی و به میزان زیادی عامل پیروزی (انزواگزینی) به تولید این اختلال هویتی کمک می‌کنند (آنچنان که کاپلان و همکارانش می‌گویند) و این پدیدهای است که در فرایندی نه چندان روشن فرد را به ابطال خود سوق می‌دهد. این تفاوت‌های نظری درباره هویت یا "تعریف خود" و منابع آن، می‌تواند ریسک در فرایند تغییر هویت را ارزیابی کند.

مفهوم سوم انگیزشی مربوط به فقدان کنترل فردی در ایجاد هویت مثبت یا "فقدان کنترل هویت" است. ناتوانی تعیین شده در تعریف یک هویت رضامنده توسط شخص به علت "فسار بیرونی تعریف کننده خود" در جهت سلب اختیار فرد برای اتخاذ شیوه‌های رفتاری ممنوع نیز مؤلفه‌ای انگیزه یخش برای تغییر هویت مرتبط با مواد مخدر است. مفهوم فقدان کنترل هویت شبیه به "روش هندسی کنترل" است که محققان آن را به استعمال مواد گره زده‌اند (کاپلان، ۱۹۸۴، ۱۹۸۵، ۱۹۸۳، ۱۹۷۱). اثبات کرده است که سختگیری والدین در کنترل (مثالی برای فقدان کنترل کامل بر هویت شخصی) یک عامل ریسک برای هویت ثانویه و مشکل‌های رفتاری در کودکان است. بنابراین، ما انتظار داریم رابطه‌ای مستقیم و مثبت میان "انزواگزینی" و "هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد" بیاییم (فرضیه اول). همچنین انتظار داریم رابطه مشابهی را میان "انزواگزینی" و "فقدان کنترل هویت قبل از استعمال مواد" مشاهده کنیم (فرضیه دوم). فرض نهایی ما وجود رابطه مستقیم و مثبت میان "هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد" و "فقدان کنترل هویت" است (فرضیه سوم).

انزواگزینی به مثابه یک نیروی رانش به سوی مؤلفه انگیزشی مدل نظری ما عمل می‌کند. به علاوه ما معتقدیم هر دو عامل "هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد" و "فقدان کنترل هویت" در ارتباط مثبت میان انزواگزینی و تعیین هویت توسط خردمندگاه مواد مخدر نقش میانجی بر عهده دارند. تصریح می‌کنیم که این عوامل سطح خرد، انگیزش به سوی تغییر هویت را دامن می‌زنند (برای تقلیل هویت رنج‌آمیز و بازیابی کنترل هویت شخصی معین). هر چه این سه

عامل حضور تعیین کننده‌تری داشته باشند، انگیزه بخشی آنان در جهت تغییر هویت مرتبط با استعمال مواد بیشتر خواهد بود.

فرصت: احراز هویت در خرده فرهنگ مرتبط با استعمال مواد

مفهوم "احراز هویت با خرده فرهنگ مرتبط با استعمال مواد" احتمالاً نقشی لازم در فرایند تغییر هویت مرتبط با آن بازی می‌کند. یعنی احتمال محدود این خرده فرهنگ‌ها "فرصت تغییر هویت" را (مواد، دوستان مرتبط با مصرف مواد و سبک زندگی مواد) در داخل یک زمینه اجتماعی نابهنجار فراهم می‌کنند. اندرسون (۱۹۹۴) نخستین بار این مفهوم را "منبع تعیین اجتماعی" نامید. به هر حال، ما در کوشش برای قابل درک سازی این مفهوم و برای شناخت کار جدید فعالان مکتب بیرونگام (ویلیس ۱۹۷۷، هدایج ۱۹۷۹، هال و چفرسون ۱۹۷۶) در حوزه مواد مخدر، هویت‌ها و خرده فرهنگ‌ها، این مفهوم را دوباره به عنوان "احراز هویت در خرده فرهنگ مواد مخدر" نامگذاری می‌کنیم.

مفهوم خرده فرهنگ که در مطالعات جامعه‌شناسی انحراف، مقبولیت عامه یافته است، از کارهای اولیه مکتب شیگاگو (نگاه کنید به کار بنت ۱۹۸۱) تا مطالعه کلاسیک بر روی پسران بزرگوار کوهن (۱۹۵۵) دسته‌بندی می‌شود. بسطهای مفهومی متأخر از طریق دانش پژوهان مکتب بیرونگام به تمرکز مطالعه خرده فرهنگ‌ها بر روی موضوع‌هایی چون "عاملیت" و "ساختار" و "سودمندی هویت" به منزله ایزار تحقیق (اندرسون ۱۹۹۶) کمک کرده است.

مفهوم "احراز هویت در خرده فرهنگ مواد مخدر" این رویکرد را به رویکرد سنتی انحراف مزیت می‌بخشد. به علاوه این تمرکز به ما کمک می‌کند تا مفهوم "گروه همالان" را که محققان به کاربرد مواد توسط فرد پیوند زده‌اند، بسط دهیم (دیشیون ۱۹۹۵، الیوت ۱۹۸۵). فهم این مطلب مهم است که افراد مبتلا به مواد مخدر - با استناد به رهیافت‌های تجربی و نظری - به صورت مکرر نشان داده‌اند که چنین اجتماعاتی برای فهم پدیده سوء استعمال مواد مهم هستند. استعمال کنندگان و سوء استعمال کنندگان مواد وابستگی‌شان را به گروه‌های همالان منحرف - به عنوان عامل اعتیاد - گزارش می‌کنند. هر چند انت و بومن (۱۹۹۱) و هارتون و لیتین (۱۹۹۷) اخیراً اهمیت کارکرد "تأیید اجتماعی" را که همالان در اجتماعات ویژه خودشان ایفاء می‌کنند، مورد توجه قرار داده‌اند. بنابراین، نظام جامع معنایی که همالان تجسم می‌دهند و تعریف جدید

"خود" که افراد در تعامل درون گروه‌های جایگزین حاوی خردکرنگ‌های جوانی کسب می‌کنند، عوامل تبیین کننده مهم‌تری را در بر می‌گیرند.

رشد گروه‌های خردکرنگ مواد مخدر به احتمال با ارزواگزین هنجارمند افزایش یافته افراد و گروه‌های کوچک گره می‌خورد، به دلیل آن که آنان نیاز به کسب هویت جایگزین را اشاعر می‌کنند. (اندرسون ۱۹۹۵). خردکرنگ‌های مواد مخدر چنین نظام معنایی جایگزینی را که از طریق گروه استعمال کنندگان مواد به وجود می‌آید و پذیرفته می‌شود و نیز شماری از هویت‌های اجتماعی جدید را به اعضا‌یابان ارائه می‌کنند. بخش‌های برجسته این نظام معنایی که با چنین روندی مرتبط است، عبارت هستند از استعمال مواد، زبان و پژوه مواد مخدر، فعالیت‌های مربوط به سبک زندگی مواد مخدر (شعائر، الگوهای مصرف و شیوه‌های خریداری و تهیه مواد) و تولید مواد در گروه‌ها (یا توسط اعضاء) و خارج از دسترس بودنش.

کنش مقابله در داخل این نظام معنایی جایگزین، به ایجاد و تبدیل هویت‌های مرتبط با دارو منجر می‌شود. افراد تلاش می‌کنند مشکل‌های هویتی‌شان را به واسطه مشارکت در شکل دهنی به خردکرنگ‌های مواد مخدر که به احتمال خردکرنگ‌های "جوانی" است، رفع کنند (برای اطلاع بیشتر در این باره مراجعه کنید به کارهال و جفرسون ۱۹۷۶، هدایج ۱۹۸۵، پریک ۱۹۷۷ و پلیس ۱۹۷۷).

مدل نظری ماء تأیید کننده نقش هویت رنچ‌آمیز قبل از استعمال مواد و فقدن کنترل هویت در برانگیختن افراد به سوی هویت‌یابی در خردکرنگ مواد مخدر است. بنابراین، ما انتظار داریم روابط مثبت و مستقیم میان فقدان کنترل هویت و احراز هویت در خردکرنگ مواد مخدر (فرضیه ۴) و نیز میان هویت رنچ‌آمیز قبل از استعمال مواد و احراز هویت در خردکرنگ مواد مخدر بیاییم (فرضیه ۵). تحلیل ما همچنین در راستای آشکارسازی رابطه منفی و مستقیم میان احراز هویت در خردکرنگ مواد مخدر و هویت رنچ‌آمیز در اوایل دوره استعمال مواد قرار دارد (فرضیه ۶).

از آنجا که کار قبلی (اندرسون ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، ۱۹۹۸) نشان داده است که احراز هویت در خردکرنگ مواد مخدر و انطباق با هویت مرتبط با مواد مخدر، رضامندی شخص را نسبت به هویت شخصی افزایش می‌دهد و یا از میزان رنچ‌آوری هویت از این طریق می‌کاهد، در نتیجه مدل

فرضی ما مبین این است که احراز هویت در خرد فرهنگ مواد مخدر در رجات رنج‌آوری هویت را در تمام مدت تعدیل می‌کند.

دست آخر اینکه ما مفهوم "شرايط اجتماعی ایجاد کننده استعمال مواد" (اندرسون ۱۹۹۳، ۱۹۹۴) را در این تحلیل به کار نمی‌بریم، چون روش تحلیل عامل که آن گونه از شرايط مهم و معنی‌داری را که می‌باشد آن را نشان دهنده توضیح نمی‌دهد. ما گمان می‌کنیم که این امر به واریانس پایین مورد نظر ما در پرسش‌هایی که برای سنجش این مفهوم ساخته و پرداخته‌ایم، مربوط می‌شود. با وجود این، ما اهمیت نظری این مفهوم در فرایند تغییر هویت مرتبط با مواد مخدر را الزاماً انکار نمی‌کنیم. بر عکس، به اهمیت چنین مفهومی توجه داریم چون نابرایانه‌های والدورف (۱۹۹۱) جلب محبوبیت عامه و در دسترس بودن مواد (بخشی از آنچه اندرسون شرايط اقلیمی اجتماعی برانگیزاننده مصرف مواد نامید، ۱۹۹۴) در بیان چرایی افزایش استعمال کوکائین و عناصر هویتی مرتبط با آن، عواملی برجسته بوده‌اند. تحقیق بعدی می‌باشد

این مفهوم و این مجموعه از شرايط را در برگیرد.

شكل یک فرضیه‌های تحقیقی مدل مفهومی ما را نشان می‌دهد که مشتمل بر ۶ رابطه توصیف کننده انگیزش (انزواگزینی)، هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال دارو و فقدان کنترل هویت و مؤلفه‌های فرصتی (هویت‌یابی در خرد فرهنگ مواد) مدل تغییر هویت مرتبط با مواد است. همه آزمون‌های وابستگی بعدی دنباله‌دار هستند، چون این مدل نظری جهت تأثیرات را در میان سازه‌های پنهانی مشخص می‌کند.

فرضیه اول: انزواگزینی بر هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد تأثیر مستقیم و مثبت دارد.

فرضیه دوم: انزواگزینی بر فقدان کنترل هویت تأثیر مستقیم و مثبت دارد.

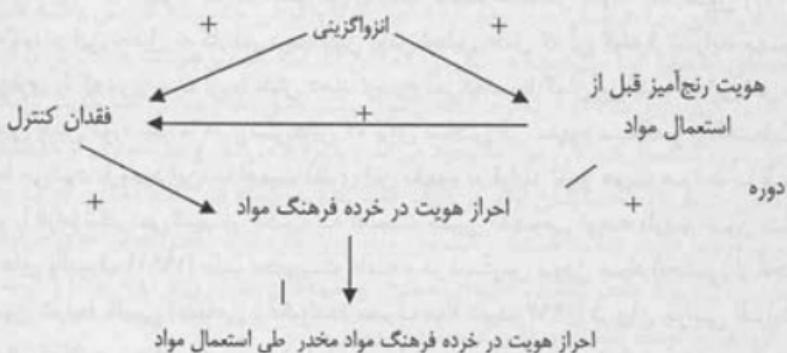
فرضیه سوم: هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد بر فقدان کنترل هویت تأثیر مستقیم و مثبت دارد.

فرضیه چهارم: هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد بر احراز هویت در خرد مواد مخدر تأثیر مستقیم و مثبت دارد.

فرضیه پنجم: فقدان کنترل هویت بر احراز هویت در خرد فرهنگ مواد مخدر تأثیر مستقیم و مثبت دارد.

فرضیه ششم: احراز هویت در خرد فرهنگ مواد مخدر بر هویت رنج‌آمیز در جریان استعمال مواد تأثیر مستقیم و منفی دارد.

شکل ۱ : روابط خطی فرضیه‌ها در مدل هویت مواد مخدر

سخن زیادی برای مفروض نکردن رابطه میان هویت رنج آمیز، قبل از استعمال مواد و طی استعمال مواد، در این دیدگاه نداریم. دو دلیل اصلی در مشاخصات نظری ما وجود دارد که هویت رنج آمیز قبل از استعمال مواد نمی‌باشد. اول، هویتی که ما پیش از استعمال جستجو می‌کنیم، یا وجود این رابطه پیش‌بینی نمی‌شود. اول چه که به عنوان احراز هویت در جریان مصرف مواد آغازته به جریان سیال فرهنگ است. آن چه که متن اجتماعی انحرافی قرار دارد. خرد فرهنگ‌ها وصف می‌شود (متغیر خروجی ما) درون یک متن اجتماعی انحرافی قرار دارد. خرد فرهنگ‌ها قواعد، ارزش‌ها، سبک‌ها و نظامهای معنایی خودشان را دارند. از آنجا که فرهنگ به هویت شکل می‌دهد و از آنجا که خرد فرهنگ‌های منحرف با فرهنگ‌های مسلط متفاوت هستند، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که هویت رنج آمیز قبل از استعمال مواد با هویت رنج آمیز طی استعمال رابطه‌ای داشته باشد. این نگاه، با کارکنش متقابل گرایان کلاسیک در مورد تغییر هویت در حد واسط زمانی دوره‌های انحراف و غیرانحراف تطبیق می‌کند. (مثالاً نگاه کنید به کار بکر و گافمن ۱۹۶۳)

دوم، ادعای ما این است که هویت رنج آمیز قبل از استعمال مواد، افراد را به جستجوی تعریف جدیدی از خود می‌راند. آن شرایطی که تعریف مورد نظر ما را از احراز هویت در خرد فرهنگ مواد مخدر در بر می‌گیرد، نشان می‌دهد که هویت‌های مرتبط با دارو، کسب می‌شوند (به جدول

۳ نگاه کنید). چنین هویت‌یابی می‌باشد هويت رنج‌آمیز اشخاص را کاهش دهد. تحلیل ما نشان می‌دهد که این واقعه رخ داده است. بنابراین وقتی که ما از تغییر هویت مرتبط با دارو بحث کنیم منظورمان این است که ۱- هویت‌یابی در استعمال کنندگان مواد به عنوان یک پیشرفت فردی درک می‌شود-۲- هویت رنج‌آمیز توسط احراز هویت معین در خرده‌فرهنگ مواد مخدر کاهش می‌یابد.

همچنین ما گذرگاهی را از هویت رنج‌آمیز قبل از استعمال مواد به سوی هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد پیش‌بینی می‌کنیم. با این که نظری ما این را یک فرضیه قلمداد نمی‌کند ما این کار را می‌کنیم؛ زیرا بسیاری از تحقیقات نشان می‌دهند که یک متغیر در نظر گرفته شده در اولین مرحله زمانی اغلب یک "متغیر پیش‌بین" برای متغیر مشابه دیگری است که در مرحله زمانی بعدی قرار دارد. با این وصف، این گذرگاه را چندان برجسته نیافریم و این امر به خاطر تأکیدی است که بر مدعاهای نظری مان درباره تغییر هویت مرتبط با مواد مخدر داریم.

ویژگی‌های آماری واحد نمونه

ما از یک طرح تحقیق پیمایشی کمی از طریق انتخاب یک نمونه آماری برای وارسی فرضیاتی که در بالا به میان اوردیم، استفاده کردیم. برای تکمیل پرسشنامه ساخت یافته تهیه شده، چندین دانشجو به عنوان پرسشگر، به مصاحبه چهره به چهره با درمان جویان (۲۲۸ نفر) تحت درمان مراکز عمومی رفع سوء استعمال دارو در میشیگان میانه پرداختند. این مراکز به عنوان مکانی تحقیق انتخاب شدند، چون دسترسی سهیل به جمعیت افراد گرفتار شده به مواد مخدر را که بیشتر آنان اغلب به عنوان کارگر متعلق به طبقه پایین مشغول به خدمت بوده‌اند، از قبل فراهم کرده‌اند. (به جدول شماره ۳ نگاه کنید)، اثبات و مطالعات فرنگی

این نمونه، افرادی را شامل می‌شود که در تمامی انواع سوء استعمال مواد مخدر، با اراده خود در جستجوی معالجه بودند. الكل مشمول این تعریف نمی‌شود، چون از نقطه نظر آکادمیک و کلینیکی الكل پذیده‌ای جداگانه ولو مرتبط است. مهمتر اینکه، این راهبرد به ما کمک می‌کند تا بر صورت‌بندی کنش متقابل گرایان در مورد هویت وفادار بمانیم. این نمونه کسانی را شامل می‌شود که به علت اعتیاد به مواد، با تعریف "خود" به عنوان هویت مواد مخدر، مشکل دارند. در نتیجه، برای اینکه کسی واجد شرایط تحقیق ما باشد می‌باشد از تعریف به ماده مخدری غیر از

الکل را که اولین انتخاب او بوده است، گزارش کند. در اینجا کلیه داده‌های مصاحبه را تحلیل خواهیم کرد.

جدول شماره ۱ ویژگی‌های آماری پاسخگویان را نمایش می‌دهد. این پاسخگویان به هنگام مصاحبه، به طور متوسط در نیمه سی سالگی قرار داشتند. مردان اکثربت کم اهمیتی را شامل شدند. ۱۲۴ نفر یا ۵۴ درصد نسبت به ۱۰۴ نفر یا ۴۰ درصد زنان. سفیدها ۳۷ درصد (۸۴ نفر) و سیاهان ۶۳ درصد (۱۴۴ نفر) را تشکیل دادند.

جدول شماره ۱ همچنین پایگاه طبقاتی پایین پاسخگویان را تأیید می‌کند. برای مثال ۴۸ درصد آنان هنگام مصاحبه بیکار بودند، در حالی که تنها ۱۳ درصد به کار اشتغال داشتند (۹ درصد تمام وقت و ۴ درصد پارهوقت). پاسخگویان گزارش کردند که درآمد سالانه شخصی‌شان به طور متوسط ۵۳۰۰ دلار و درآمد سالانه خانوارشان ۵۵۰۰ دلار بوده است.

۹۰ درصد پاسخگویان سال قبل کمتر از ۱۰۰۰۰ دلار کسب کردند و سال گذشته ۸۶ درصد پاسخگویان در خانوارهایی با درآمد کمتر از ۱۰۰۰۰ دلار زندگی خود را سپری نمودند. از نظر سطح تحصیل بیشترین فراوانی (۴۳ درصد) مربوط به پاسخگویانی است که ۱۲ سال تحصیل داشته‌اند و میزان تحصیلات ۳۵ درصد از آنان ۱۱ سال یا کمتر بوده است. ۲۲ درصد نیز کم و بیش، یا ۴ سال کالج را گذرانده‌اند.

از نظر ویژگی‌های خانوادگی، تنها ۱۱ درصد ازدواج کرده بودند یا در زمان مصاحبه با همسران غیررسمی زندگی مشترک داشته‌اند. این پاسخگویان به هنگام مصاحبه، بر تجرد پافشاری داشتند. ۸۲ درصد از آنان در زمرة والدین بودند که به طور متوسط ۲/۵ فرزند داشته‌اند. هر چند به طور متوسط تنها عهددار یکی از این بچه‌ها بودند، ۵۵ درصد (۱۲۳ نفر) گزارش کردند که مسئول اصلی کسب معاش در خانواده‌شان هستند. ۱۸ درصد (۲۴ نفر) همسر خانه‌دار تحت تکفل داشتند و ۱۸ درصد (۳۹ نفر) گزارش کردند که مادری یا پدرشان تامین کننده معاش خانواده هستند.

جدول شماره ۱ - ویژگی‌های آماری پاسخگویان ۱-۱

درصد	تعداد	جنس
۵۴	۱۲۴	مرد
۴۶	۱۰۴	زن

۱-۲

درصد	تعداد	نژاد
۳۷	۸۳	ستفید
۶۳	۱۴۴	سیاه

۱-۳

درصد	تعداد	سن در زمان مصاحبه
۱	۲	۱۸-۱۹
۲۸	۵۹	۲۰-۲۹
۵۱	۱۰۸	۳۰-۳۹
۱۹	۴۰	۴۰-۴۹
۲	۴	۵۰-۵۹
<۱	۱	۶۰ یا بیشتر

۱-۴

درصد	تعداد	وضعیت شغلی
۹	۱۹	شاغل تمام وقت
۳	۸	شاغل پاره وقت
۸۸	۱۸۳	بیکار

۱-۵

درصد	تعداد	درآمد سالانه شخصی
۵۲	۱۱۳	کمتر از ۵۰۰۰ دلار
۲۸	۵۰	۵۰۰۱-۱۰۰۰۰ دلار
۸	۱۷	۱۰۰۱-۱۵۰۰۰ دلار
۱	۳	۱۵۰۰۱-۲۰۰۰۰ دلار
۱	۲	۲۰۰۰۱-۲۵۰۰۰ دلار

۱-۶

درصد	تعداد	درآمد سالانه خانوار
۴۶	۹۸	کمتر از ۵۰۰۰ دلار
۳۰	۸۶	۵۰۰۱-۱۰۰۰۰ دلار
۹	۱۸	۱۰۰۱-۱۵۰۰۰ دلار
۳	۷	۱۵۰۱-۲۰۰۰۰ دلار
۰	۰	۲۰۰۱-۲۵۰۰۰ دلار
۲	۴	۲۵۰۱-۳۰۰۰۰ دلار

۱-۷

درصد	تعداد	تحصیلات (سال‌های پایان یافته)
۲	۴	سال یا کمتر
۲۲	۶۰	۹-۱۱ سال
۴۲	۷۸	۱۲ سال
۲۰	۳۶	کالج، کمتر از ۳ سال
۲	۴	کالج، ۳ سال

۱-۸

درصد	تعداد	وضعیت زناشویی
۵۶	۱۱۹	هرگز ازدواج نکرده
۱۱	۲۴	متاهل یا زندگی مشترک بدون ازدواج رسمی
۲	۵	بیوہ
۲۲	۵۰	طلاق گرفته
۸	۱۶	چنانی بدون طلاقی

۱-۹

درصد	تعداد	وضعیت مالکیت محل مسکونی
۸۲	۱۸۶	ایا شما صاحب فرزند هستید؟ ^{گله}
۱۳	۲۹	محل سکونت شخصی
۲	۴	اجاره به شرط تملیک
۴%	۱۱۱	اجاره
۱۸	۴۰	اسکان رایگان در منزل خویشاوندان
۵	۱۲	اسکان رایگان در منزل دوستان
<۱	۱	ازانس خصوصی
۶	۱۳	ازانس عمومی
۸	۱۸	سایر موارد

۱-۱۰

درصد	تعداد	تامین کننده اصلی درآمد خانواده
۹۶	۱۲۲	خود
۱۱	۲۴	همسر در خانه
۱	۲	فرزند
۴	۸	خواهر
-	-	برادر
۱۰	۲۱	مادر/ نامادری / شریک جنسی مؤنث
۸	۱۸	پدر/ نایپدری / شریک جنسی مذکور
۱	۳	پدر یا مادر بزرگ
۴	۸	دوستان
۵	۱۱	سایر موارد
<۱	۱	بی جواب

۱-۱۱

درصد	تعداد	ترتیب تولد در میان فرزندان خانواده
۲۶	۵۹	فرزند آخر
۹	۲۰	یکی از فرزندان آخر
۹	۲۰	فرزند نزدیک به وسط
۱۵	۳۵	فرزند وسط
۱۵	۳۴	یکی از فرزندان ارشد
۲۳	۵۲	فرزند ارشد
۲	۸	تک فرزند

۱-۱۲

درصد	تعداد	سرپرست (قیم)
۴۹	۹۷	مادر و پدر حقیقی
۲۵	۸۰	مادر حقیقی
۵	۱۲	پدر حقیقی
۲	۴	مادر و پدر غیر حقیقی
۱	۱	مادر غیر حقیقی
۵	۱۱	مادر بزرگ و پدربزرگ
۴	۷	مادر بزرگ
۱	۲	پدربزرگ
۳	۶	متوبین دیگر
۴	۸	سایر اشخاص

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پاسخگویان در خانواده‌های نسبتاً بزرگ متولد شدند. هر یک از خانواده‌ها به طور متوسط ۲/۶ برادر، ۲/۶ خواهر و ۶/۳ نفر از افرادی را که در زمان رشد پاسخگویان در خانواده آنان زندگی می‌کردند، شامل می‌شود. جایگاه آنان در خانواده‌ای که متولد شدند، متنوع بود. ۲۶ درصد آنان (۵۹ نفر) گزارش کردند که کوچکترین فرزند خانواده هستند و ۲۳ و ۲۳ درصد (۵۲ نفر) فرزند ارشد بودند. پاسخگویان بیشتر فرزند بزرگتر خانواده بودند (۱۵ درصد از آنان یکی از فرزندان بزرگ خانواده بودند). اکثریتی از پاسخگویان (۴۳ درصد یا ۹۷ نفر) هم تحت سرپرستی پدر و هم مادر

واقعی شان بزرگ شدند و ۳۵ درصد (۸۰ نفر) گزارش کردند که مادر واقعی شان در طول رشدشان سرپرست اولیه آنان بوده است.

جدول شماره ۲ داده های مربوط به استعمال مواد و درمان را نشان می دهد. پاسخگویان ما، در زمان شروع استعمال مواد مخدر به طور متوسط ۱۵ سال سن داشتند. بیشتر آنان به دفعات (۶۲) درصد تمام مدت دوره استعمال مواد مخدر را به همراه دوستانشان و ۱۴ درصد برای بار اول به همراه خانواده آغاز کردند. ما الگوهای مشابهی را در ارتباط با الكل یافتیم. بیشتر پاسخگویان گزارش کردند که اولین ماده مخدری که انتخاب کردند کرک کوکائین^۱ بود (۵۱ درصد یا ۱۱۶ نفر)، یافته هایی که اطلاعات دفاتر درمانی میشیگان میانه را تأیید می کند. تفوق مصرف کوکائین و کراکینگ نسبت به مصرف سایر مواد در تئونه ما نه تنها با جمعیت تحت معالجه در حوزه میشیگان میانه مطابقت دارد، بلکه در بیشتر شهرهای امریکا نیز وضع به همین منوال است. گزارش اخیر کمیته کار و گیرشناصی (۱۹۹۷) نمایشگر ترجیح مصرف کوکائین نسبت به سایر مواد در بخش های اورژانس و قسمت های پذیرش درمان اکثر شهرهای امریکا طی سال های ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ (در زمان مصاحبه) است. اکثربت (۶۲ درصد یا ۱۲۶ نفر) پاسخگویان حداقل یک دوره درمان را در زمان مصاحبه داشته اند. بیشتر آنان (۸۷ درصد یا ۱۹۸ نفر) در جلسه های منظم ۱۲ مرحله ای (یه عنوان بخشی از برنامه زمان بیندی بستوی بیماران) و یا برنامه های سرپایی حضور داشتند. اگر چه پاسخگویان با چشمین برنامه های خودبیانه تازه آشنا شده بودند، با وجود این به طور متوسط سه هفته در این برنامه ها حضور داشتند. ما گفتن می کنیم که این سطح از فعالیت درمانی تاثیراتی بر پاسخ هایشان دارد.

تأثیر ناشی از این برنامه ۱۲ مرحله ای معطوف به اطلاعات نگهداری شده، مشکل های جدی بالقوه ای را برای مدل ما ایجاد می کند. به رغم این احتساب، به درجه سازگاری میان یافته های مؤلفه انجیزشی مان و یافته های کاپلان و همکارانشان (۱۹۸۶، ۱۹۸۴) که یک طرح آینده نگرانه را بر اساس واحد نمونه تصادفی از جوانان مورد استفاده قرار دادند، توجه خواهیم داشت. به علاوه، مؤلفه خرده فرهنگ در مدل ما در انتلاق با کار نیوکمب (۱۹۸۵) و دمبو (۱۹۸۵) است که رویکردی شبیه به رویکرد کاپلان را به کار برند.

کاربرد ابزارهای سنجش

ما در این مطالعه از دو ابزار دقیق پیمایشی بهره گرفتیم. بیشتر اطلاعات مربوط به ابزارهای سنجش مواد مخدر و هویت توسط اندرسون ابداع شدند و برای تحلیل کار جدید وی و کارهای قبل اش (اندرسون ۱۹۹۴) غنی‌تر گردیدند. پرسش‌های ساخت‌یافته در قالب مقیاس پنج قسمتی لیکرت هستند. پاسخ‌ها به این صورت نمره‌گذاری می‌شوند که نمره‌های پایین برابر با کم یا مخالفت با سازه مربوطه و نمره‌های بالا برابر با درجه قوی‌تری از موافقت هستند.

جدول شماره ۳ مفاد هر پرسش را نمایش می‌دهد. اطلاعات آماری اضافه و اطلاعات مربوط به دوره مصرف مواد از طریق وارسی فرم‌های پذیرش اداره بهداشت عمومی دولتی، فرم‌های سوءاستعمال مواد و فرم‌های بازگشت به اعتیاد اخذ شده است که برای همه کسانی که در جستجوی خدمات درمانی دولتی بوده‌اند، تکمیل گردیده است. اجرای پیمایش در قالب مصاحبه نفر به نفر صورت گرفت و سرعت ارائه پاسخ ووضوح پرسش از جمله مزایای این روش جمع‌آوری اطلاعات است (فلاور و مانگیون ۱۹۹۰).

جدول شماره ۲ - وضعیت اعتیاد و درمان ۱-۲

درصد	تعداد	اولین شریک در مصرف مواد مخدر
۶۲	۳۹	دستان
۱۴	۸۱	خانواده
۵	۱۱	دیگران صمیمی
۴	۹	به تنهایی
۱۰	۲۲	نزدیکان دیگر
۵	۱۲	سایر موارد

پروشکاو علوم انسانی ۲-۲

اولین شریک در مصرف الکل

درصد	تعداد	اولین شریک در مصرف الکل
۵۰	۱۰۹	دستان
۱۷	۳۶	خانواده
۴	۹	دیگران صمیمی
۱۲	۲۶	به تنهایی
۱۵	۳۲	نزدیکان دیگر
۳	۶	سایر موارد

۲-۳

درصد	تعداد	اولین ماده مخدر انتخاب شده
۲۳	۵۲	الکل
۹	۲۰	ماری جوانا
۱	۲	هالوسیتوژن
۴	۱۰	بودر کوکائین
۳	۷	کوکائین متفقه
۵۱	۱۱۶	کرک کوکائین
۵	۱۲	هروئین
۱	۳	امفتابین
۳	۶	سایر موارد
۸۷	۱۸۶	حضور مستمر در جلسات ۱۲ مرحله‌ای درمان
۴۱	۸۳	عدم اعتماد قابل

جمع کل تعداد افراد به خاطر خطا یا داده‌های نادرست به ۲۲۸ نفر نمی‌رسد.

جمع درصدها در جدول ۲-۲ به خاطر گرد کردن اوقات اعشاری ۱۰۱ است.

-
-

تعريف عملی مفاهیم

مفهوم‌های پیمایشی متعددی به عنوان شاخص‌های هر یک از مفاهیم نظری در این تحقیق به کار برده شدند. جدول شماره ۳ این مقوله‌ها را نشان می‌دهد. چهار مقوله با مفهوم انزواگزینی ربط می‌یابند. مقوله شماره یک مربوط به انزواگزینی پاسخگویان (۱۴ مورد) قبل از مصرف مواد مخدر است. این چهارده مورد از مدل هویت‌مواد موجود گرفته شده‌اند (اندرسون، ۱۹۹۴) که به طور خلاصه درج‌هار بند گنجانیده شده‌اند.

سه مقوله دیگر با مؤلفه‌های مؤثر بر این تجربه‌های انزواگزینی مرتبط است. رخدادهایی که به وقوع پیوست: ۱- موجب می‌شود تا شما به اطرافیاتتان، احساس متفاوت‌تری داشته باشید یا ۲- از گروهی که برایتان مهم بود، جدا شدید و ۳- دیگران همان رفتاری را با شما کردند که شما با آنان داشتید.

جدول شماره ۳- شاخصهای مشاهدهای مستخرج از سازه‌های پنهانی

الف- سازه‌های درونی انزواگزینی (متغیرهای مستقل)

X _۱	درجه موافقت پاسخگو در این باره که تجربه‌های چهارده گانه فهرست شده، در وی احساس بدی را نسبت به خودش در زمان قبل از مصرف دارو ایجاد کرده بود.
X _۲	درجه موافقت پاسخگو در باره این که هر یک از تجربه‌های انزواگزینی، احساس وی را نسبت به سایرین قبل از مصرف دارو تغییر داده است.
X _۳	درجه موافقت پاسخگو درباره این که دیگران، قبل از مصرف مواد مخدر به خاطر این تجربه‌ها با وی رفتاری متفاوت کردند.
X _۴	درجه موافقت پاسخگو در درباره این که این تجربه‌ها سبب شده‌اند او احساس کند از گروهی که برایش مهم بود جدنا شده است.

ب- سازه‌های درونی هویت و نج‌آمیز پیش از مصرف مواد (متغیرهای وابسته)

ل _۱	سطوح رضامندی پاسخگو با اولین پاسخ به این سوال که "قبل از آغاز مصرف مواد، من چه کسی بودم؟"
ل _۲	سطوح رضامندی پاسخگو در دومین پاسخ به این سوال که "قبل از آغاز مصرف مواد، من چه کسی بودم؟"
ل _۳	سطوح رضامندی پاسخگو در پاسخ سوم به این سوال که "قبل از آغاز مصرف مواد، من چه کسی بودم؟"
ل _۴	نمره تجمعی مقیاس "ایطال خود" مستخرج از ۲۰ آزمون شرح وضعيت (نگاه کنید به کار اسپیتزر در ۱۹۶۶) که در پرسش‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ به کار برده شده است.
ل _۵	میزان احساس رضامندی پاسخگو نسبت به خود قبل از مصرف مواد

ج- سازه‌های درونی قدردان کنترل هویت (متغیرهای وابسته)

ل _۶	میزان اهمیت قرار گرفتن در جایگاهی مهم شیوه سایر بجهه‌ها در مدرسی، قبل از مصرف مواد
ل _۷	میزان اهمیت قرار گرفتن در جایگاهی مهم شیوه دیگران فریمان آهل محل، قبل از مصرف مواد
ل _۸	نظر پاسخگو درباره میزان کنترل دیگران بر روی او قبل از مصرف مواد

۵- سازه‌های درونی احراز هویت در خود فرهنگ مواد (متغیرهای وابسته)

۱۰.	درجه موافقت پاسخگو در این مورد که او یا سایر مصرف کنندگان، بخشی از یک گروه مهم با ویژه در حدوده شهرشان طی سال‌های اولیه مصرف مواد بودند.
۱۱.	درجه موافقت پاسخگو در این مورد که او و سایر مصرف کنندگان یک اجتماع کاملاً مستقل با قواعد، ارزش‌ها و سبک زندگی متعلق به خودشان طی سال‌های اولیه مصرف مواد به وجود آورند.
۱۲.	درجه موافقت پاسخگو در این مورد که طی سال‌های اولیه مصرف دارو، او و سایر مصرف کنندگان این احساس را داشتند که در مورد آنچه که در اطرافشان می‌گذشت، به شیوه‌های شخصی گفتگو می‌کردند.
۱۳.	درجه موافقت پاسخگو در این مورد که طی روزهای اولیه مصرف دارو، در ساعت‌های پر مصرف نسبت به ساعت‌های کم مصرف احساس پهتری نسبت به خودش داشت.
۱۴.	درجه اعتقاد پاسخگو در این مورد که طی روزهای اولیه وقتی با سایر افراد به طور مشترک به مصرف مواد مخدوش می‌پرداخت، احساس پهتری نسبت به خودش داشت.
۱۵.	میزان احساس پاسخگو در این مورد که وی طی روزهای اولیه مصرف مواد، با افرادی که مواد مصرف می‌کردند احساس شناور پیشتری داشت تا با کسانی که مصرف کنند مواد نبودند.
۱۶.	میزان اهمیت همانندی پاسخگو با سایر مصرف کنندگان مواد طی روزهای اولیه مصرف.

ه- سازه‌های درونی هویت رنج آمیز در روزهای اولیه مصرف مواد‌خدر (متغیرهای وابسته)

۱۰.	سطح رضامندی پاسخگو نسبت به اولین پاسخ به این پرسش که "طی روزهای اولیه مصرف مواد، چه کسی بود؟"
۱۱.	سطح رضامندی پاسخگو نسبت به دومین پاسخ به این پرسش که "طی روزهای اولیه مصرف موادچه کسی بود؟"
۱۲.	سطح رضامندی پاسخگو نسبت به سومین پاسخ به این پرسش که "طی روزهای اولیه مصرف موادچه کسی بود؟"
۱۳.	نمره تجمعی مقیاس "ايطال خود" متخرج از ۴۰ اعمون شرح و شیوه کنگره کار اسپیترت (۱۹۶۴) که برای پرسش‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ و ۱۳ اعمال شده است.

مفهوم هویت رنج آمیز قبل از مصرف مواد پنج شاخص را در بر می‌گیرد که بر اساس بهره‌گیری از بیست آزمون شرح وضعیت و مقیاس "ايطال خود" قیتبتجزال (CITB) پاسخه شده‌اند. سه مقوله پرسیده شده از پاسخگویان برای درجه‌بندی چگونگی رضامندی‌شان بوده است که از طریق سه پاسخ اولشان به این پرسش که "وقتی من شروع به مصرف مواد کردم، چه کسی بود؟" قابل حصول بود. چهارمین پرسش نمره‌های مقیاس "ايطال خود" مناسب شده به این پاسخ‌ها را و پرسش پنجم میزان کل احساس رضامندی پاسخگو نسبت به خود را قبل از مصرف مواد نشان می‌دهند. مفهوم هویت رنج آمیز طی روزهای اولیه مصرف مواد از طریق چهار پرسش اول از پنج پرسش به کار برده شده برای سنجش هویت رنج آمیز قبل از مصرف، با جمله‌سازی پرسشی متمرکز بر مصرف اولیه، به طور اتفاقی مورد سنجش قرار گرفت.

سه مقوله مفهوم مورد نظر ما را در مورد فقدان کنترل هویت می‌ستجند. دو مقوله به چگونگی اهمیت داشتن جایگاه مشابه با ۱- بچه‌های دیگر در مدرسه یا ۲- دیگران در میان اهل محل، قبل از مصرف مواد مرتبط است. در اینجا منطق ما این است که انتشار زیاد برای شبیه دیگران بودن موجب کنترل کمتر شخص بر روی هویت کوئنی اش می‌شود. پرسش سوم درجه‌بندی میزان "کنترل من توسط دیگری" از نگاه پاسخگویانی است که فکر می‌کردند دیگران قبل از مصرف مواد بر آنان تفوق داشتند.

سرانجام، پرسش‌های هفتگانه، مفهوم مورد نظر ما را در مورد احراز هویت در یک خرده فرهنگ بازتاب می‌کند. چهار پرسش مؤلفه احراز هویت و سه پرسش دیگر مؤلفه خرده فرهنگ را می‌ستجد. تمایل بیشتر نسبت به خود، زمانی که فرد ۱- بلند مرتبه یا ۲- هم شان با کسانی است که در حال مصرف مواد بودند، شامل دو شاخص احراز هویت است. درجه اهمیت همانندی با پاسخگو با سایر مصرف کنندگان مواد و درجه اهمیت احساس تمایل زیاد وی در همانندی با افرادی که مواد مصرف می‌کردند نسبت به کسانی که مصرف نمی‌کردند طی سال‌های اولیه مصرف، شاخص‌های سوم و چهارم مؤلفه احراز هویت را در بر می‌گیرد.

مؤلفه خرده فرهنگ سه پرسش را در بر می‌گرفت که با کار اصحاب مکتب بیرونگام (هدایج ۱۹۷۹؛ بیریک ۱۹۸۶؛ جفرسون و کلارک ۱۹۷۶) مشابه بود. پرسش‌ها عبارت هستند از: ۱- آیا پاسخگو معتقد بود که او یا سایر مصرف کنندگان یک گروه مهم یا ویژه در شهرشان بودند-۲- آیا آنان اجتماعی کاملاً مستقل با قواعد، ارزش‌ها و سبک زندگی متعلق به خودشان به وجود آورند؟-۳- آیا آنان سبک‌های گفتگوی متعلق به خودشان در مورد آنچه در اطرافشان می‌گذشت، داشتند؟

پوششگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خط مشی تحلیلی

ما در این تحقیق مدل معادله ساختاری (لیزرل نسخه ۸/۱۲، چورسکوگ و سوریوم ۱۹۹۳) را برای چهتگیری به سوی اهداف یا فرضیه‌های خود به کار بستیم. مدل‌های سازه‌ای لیزرل کارکرد دوگانانی را ایفاء می‌کنند: ۱- مدل خربی تأثیر یا مدل اندازه‌گیری، آزمون به هم پیوستگی میان متغیرهای قابل مشاهده و متغیرهای پنهان را می‌سازند-۲- آنان یک مدل معادله ساختاری را تحلیل می‌کنند که معادله‌های رگرسیون در میان متغیرهای پنهان را می‌ستجد.

تکنیک تحلیلی لیزرل برای مدل‌های سنجش و مدل‌های معادله ساختاری به صورت همزمان، مناسب است. این در حالی است که این تکنیک، خطاهای مقوله‌ها را در هر دو مدل سنجش و ساختاری می‌پذیرد (نگاه کنید به کار بولن ۱۹۸۹؛ بولن و لانگ ۱۹۹۳؛ جورسکوگ و سوریوم ۱۹۹۳).

۱۶ بار خطاهای همبستگی به طور مکرر برای اصلاح و تعدیل شاخص‌ها محاسبه گردید. سیزدهمین عملیات ضریب همبستگی در مورد مقوله‌هایی محاسبه شد که به سازه‌های نظری گره خورده بود که درجه بازنمایی یکسانی از زندگی پاسخگویان داشتند (قبل از مصرف مواد یا طی مصرف مواد). در سه مورد دیگر خطاهای همبستگی میان مقوله‌هایی را پذیرفتیم که به درجه بازنمایی متفاوتی در زندگی پاسخگویان ارجاع داشتند، بدون اینکه هیچ همانندی با هم داشته باشند. در این موارد حدس زدیم که اظهارات پاسخگویان ممکن است در خطاهای همبستگی مؤثر بوده باشد، اگر چه خطاهای ماتریسی ناشی از اعمال این پارامترها درجه برازندگی کلی را تغییر نداد و نیز تغییری را در حجم هیچ یک از ضرایب همبستگی استاندارد به وجود نیاورد.

یافته‌ها

مدل لیزرل - درجه برازندگی

ضریب تأیید و تحلیل معادله ساختاری یافته‌های این تحقیق با اصول نظری ما سازگاری دارد. ما هر دو درجه برازندگی آماری سنتی و جدیدتر را برای تعیین میزان پوشش مدلمان در تناسب با داده‌ها به کار بردیم. جدول شماره ۴ نشان می‌دهد که مدل کای اسکوئر (χ^2 / df) و شاخص‌های برازندگی (GFI) بر انطباق خوب مدل‌های سنجش و مدل‌های ساختاری لیزرل با داده‌ها دلالت دارند. ما دریافتیم که نسبت پوشش آزمون کی دو را افزایش می‌دهد، چون معناداری آماری آزمون فوق تابعی از حجم نمونه است. کار قبلی (گرینینگ و اندرسون ۱۹۹۳؛ مولیک ۱۹۸۹) نشان داد که در اندازه‌گیری نسبت مشابهت در آزمون کی دو با احتساب درجه آزادی، نمره‌های نزدیک به ۱ ارائه کننده قابلیت همپوشانی بالایی هستند. در مورد مدل ما، برازندگی (GFI) (0.92) مقدار p (رو) کی دو $/ 0.25$ و آزمون کی دو با احتساب درجه آزادی، $1/0.3$ به دست آمدند که این نتیجه، سازگاری قابل قبولی را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۴: سنجش درجه برازنده‌ی آزمون

۲۱۴/۵۲(۲۰۷)	آزمون کی دو
۱/۰۳	آزمون کی دو (با درجه ازدای)
۰/۹۲	شاخص برازنده‌ی
۲۲/۰۰	درجه بیزی (مدل جایگزینی اول)
۵/۵۸	درجه بیزی (مدل جایگزینی دوم)

اخيراً راقتری (۱۹۹۵) متوجه شده است که رویکرد بیزی برای آزمون فرضیه ممکن است پیشرفتی آزمون‌های برازنده‌ی که در آن مقدار p (رو) کی دو اعمال می‌شود، باشد. معیار بیزی می‌تواند برای مقایسه درجه پهینگی نسبی یک مدل پیشنهادی نسبت به هر یک از مدل‌های جایگزین ختنی به کار بردش شود. این معیار برای هر کدام از مدل‌ها می‌باشد درجه پهینگی نسبت به یک مدل ختنی را نشان دهد. به طور کلی، اگر تفاصل مقدار بیسی برای یک مدل جایگزین و مقدار بیسی برای مدل پیشنهادی مشتب باشد، می‌تواند نشان دهد که مدل پیشنهادی از مدل جایگزین برازنده‌ی بیشتری دارد. ما دو مدل جایگزین را برای سنجش محوری‌ترین اصول مان در مدل هویت مواد هفروض گرفتیم. جدول شماره ۴ مقادیر متفاوت حاصله از این آزمون را نشان می‌دهد.

آزمون مدل اول جایگزین

نقاط تقاطع پیوند هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد و فقدان کنترل هویت، با احراز هویت ثانویه در خرده فرهنگ مواد مخددر در زمرة اصول نظری محوری مدل ما هستند. مدل ساختاری نمایش داده شده در شکل یک را در مقابل یک مدل جایگزین که فاقد این نقاط بود، آزمون کردیم. جدول شماره ۴ نشان می‌دهد که درجه تفاصل میان این دو مدل ۴۲ است. طبق نظر راقتری (۱۹۹۵: ۱۳۶)، این نتیجه، گواه "بسیار قوی" مبنی بر اینکه مدل ما از مدل جایگزین اولی برتر است، ارائه می‌کند. بنابراین، تصریح ما در این که هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد و فقدان کنترل هویت بر احراز هویت ثانویه در خرده فرهنگ مواد مخددر تأثیر دارند، برازنده‌ی بیشتری را برای داده‌های ما نسبت به مدلی که میان این سازه‌ها رابطه‌ای قائل نیست، تمهد می‌کند.

آزمون مدل دوم جایگزین

شکل انقطعه پیوند احراز هویت در خرده‌فرهنگ مواد مخدر با هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد را نشان می‌دهد. مجادله نظری ما در این باره است که شرکت در یک خرده فرنگ مواد می‌تواند هویت رنج‌آمیز شخصی را تغییر (کاهش) دهد. به همین جهت مدل پیشنهادی ما در مقابل یک مدل جایگزین دیگر که پیوند میان احراز هویت در خرده فرنگ مواد و هویت رنج‌آمیز طی دوره مصرف مواد را در نظر نمی‌گیرد، دوباره آزمون شد. مقایسه برآزندگی از طریق مقدار تفاضل بیزی مدل ما و مدل جایگزین دوم ۵/۵۸ است. طبق نظر راقتری این گواه مثبتی است دال بر اینکه مدل پیشنهادی ما با داده‌ها برآزندگی دارد.

داده‌های چند متغیره: فرضیه‌های ۱ تا ۶

جدول شماره ۵ بارامتر اختصاصی استاندارد شده‌ای را نشان می‌دهد که برآورده کننده بارهای عاملی بر اساس مدل سنجش است. اعتبار سازه‌های پنهانی مفروض، بر این بارهای عاملی تکیه دارد. هر یک از این برآوردها در مدل سنجش، از نظر آماری پر معنی هستند و تغییرهای آنان در محدوده ۰/۳۶ تا ۰/۹۷ با بار عاملی متوسط ۰/۶۷ است. این داده‌ها نشان می‌دهد که همه متغیرهای مدل‌سازی شده به عنوان سازه‌های پنهانی انزواگزینی، هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد و هویت رنج‌آمیز طی مصرف دارو نمایشگر بار عاملی بالای ۰/۵ هستند. برای متغیر فقدان کنترل هویت، متغیرهای مشاهده شده معمولی به درجه اهمیت جایگاه همسان با دیگران (متغیرهای ۶ و ۷) در جدول شماره ۵ بار عاملی قوی‌تر از بار عاملی آن متغیری دارند که به طور مستقیم درجه کنترل احساس شده دیگرانی که بر روی محاط بوده‌اند (متغیر ۶/۷) را برآورده می‌کند. در داخل سازه‌های پنهانی احراز هویت در خرده فرنگ مواد، متغیرهای مشاهده شده گره خورده با تمایلات پاسخگویان برای انتساب با خردمندی فرنگ مواد، وابستگی آنان با کسانی که مواد را مصرف می‌کرند، و تأثیرات ادراک شده حاکی از شرکت در خرده فرنگ مواد که بر روی هویت آنان طی روزهای اولیه مصرفشان داشته است، بار عامل قوی‌تری دارند تا متغیرهایی که خرده فرنگ مواد را به عنوان یک گروه جرگه یا اجتماع بازتاب می‌کنند.

جدول شماره ۶ نتایج پیوند مدل ساختاری را با سازه‌های پنجمگانه نشان می‌دهد. ما در آزمون‌های مفهوم سازی، پشتوانه آماری معناداری را برای هر یک از شش فرضیه تحقیق‌مان یافته‌یم. اول، فرض کردیم که انزواگزینی می‌باشد برای هویت رنج‌آمیز متعاقب آن و نیز فقدان

کنترل هویت قبل از مصرف مواد، متغیر پیش‌بین باشد. ضرایب رگرسیون استاندارد شده نشان می‌دهد که انزواگزینی به طور معنادار و مثبتی با هر دو متغیر هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد (۰/۲۹) و فقدان کنترل هویت (۰/۲۲) مرتبط است.

این نقاط تقاطع مستقل از رابطه پرمعنی و مشتبه میان هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد و فقدان کنترل هویت (۰/۳۴) وجود دارند. یافته‌های فوق این فرضیه ما را که بسیاری از مشکل‌های هویتی پیش از مصرف دارو در تجربه‌ها و احساس‌های مربوط به انزواگزینی اولیه ریشه دارند، تأیید می‌کند.

جدول شماره ۵- برآوردهای کاملاً استاندارد شده مدل سنجش

۵-۱

خطای سنجش	باراعمالی	سازه بیرونی (مستقل)- انزواگزینی
۰/۵۴	۰/۶۸+	X _۱
۰/۰۷	۰/۹۷	X _۰
۰/۵۸	۰/۶۳	X _۲
۰/۴۲	۰/۷۶	X _۴

۵-۲

خطای سنجش	باراعمالی	سازه‌های درونی- هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف
۰/۶۰	۰/۶۳+	Y _۱
۰/۵۸	۰/۶۵	Y _۲
۰/۰۹	۰/۹۵-	Y _۳
۰/۵۵	۰/۵۷	Y _۴
۰/۴۱	۰/۷۷	Y _۵

۵-۳

خطای سنجش	باراعمالی	سازه‌های درونی- فقدان کنترل هویت
۰/۵۰	۰/۷۱+	Y _۶
۰/۳۵	۰/۸۱	Y _۷
۰/۸۶	۰/۲۸	Y _۸

۵-۴

سازه‌های درونی - احراز هویت در خرده فرهنگ مواد مخدر	خطای سنجش	باراعمالی	
Y۹	-/۷۷	-/۴۸+	
Y۱۰	-/۸۱	-/۴۴	
Y۱۱	-/۸۷	-/۴۶	
Y۱۲	-/۵۴	-/۶۰	
Y۱۳	-/۵۷	-/۶۶	
Y۱۴	-/۶۳	-/۶۰	
Y۱۵	-/۶۶	-/۵۸	

۵-۵

سازه‌های درونی - هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد	خطای سنجش	باراعمالی	
Y۱۶	-/۵۱	-/۷۰+	
Y۱۷	-/۴۰	-/۷۸	
Y۱۸	-/۱۸	-/۹۰	
Y۱۹	-/۱۸	-/۹۱	

پاسخگویان ما گزارش کردند که این تجربه‌های انزواگزینی با مرگ یا طلاق والدین افراد، مرگ اشخاص مهم دیگر، تحرک جغایبیان مبتعد، مشکل‌های جنسی، مشکل‌های فیزیکی، تنبیهات یا تعليق تحصیلی در مدرسه و برخورد پلیس (اختارها و یا بازداشت‌ها) مرتبط بوده است. این حادثه‌ها و تجربه‌ها می‌توانند بر روی یک فرد متفاوت از دیگری برای اتخاذ شیوه برخورد منفی و یا گرسست پیوندهای مثبت با دیگران مؤثر واقع شوند. تغییر مستقل دوم مربوط به چگونگی چنین تجربیاتی است که احساس متفاوتی را نسبت به دیگران شکل می‌دهد و این تجربه‌ها قویترین عوامل برای ایجاد انزواگزینی هستند. در نتیجه تأکید مشاجره‌آمیز نظری ما درباره این که این تجربه‌ها میان شخص و آنچه "هنچار" نامیده می‌شود، فاصله می‌اندازد، تشنان دهنده این است که این رویداد برای افراد بسیاری مشکل آفرین است و در تسهیل فرایند تغییر هویت ناشی از مواد نقش مهمی بازی می‌کند. تعداد معناداری از پاسخگویان ما تأیید کردند که قبل از وارد شدن در داخل خرده فرهنگ مواد، از آنچه هنچاری بود یا در دنیای آنان مقبولیت اجتماعی داشت، احساس جدایی می‌کردند. این انزواگزینی رشد توصیفات منفی از خود را تسهیل کرد و به کوشش‌های بعدی برای احراز هویت جایگزین از طریق خرده فرهنگ‌های مواد گره خورد.

جدول شماره ۶: برآوردهای کاملاً استاندارد شده مدل ساختاری

سازه‌های مستقل	سازه‌های واپسنه	هویت رنج آمیز از مصرف مواد	فقدان کنترل هویت	احراز هویت در خرده فرهنگ مواد	هویت رنج آمیز قبل از مصرف مواد	طی مصرف مواد	
تجربه‌ها انزواگریش		۰/۲۲		۰/۲۹		۰/۰۹	
هویت رنج آمیز قبل از مصرف مواد		۰/۳۳		۰/۱۵		۰/۰۹	
فقدان کنترل هویت		۰/۵۶		-		-۰/۲۲	
احراز هویت در خرده فرهنگ مواد							

یافته‌های ما در مورد سازه فقدان کنترل هویت، برای توجه به فرایند تعییر هویت ناشی از دارو نیز بسیار مهم هستند. برای مثال، یکی از سرچشممهای فقدان کنترل هویت در کار اندرسون (۱۹۹۴) انتظارات واهی والدین از کودکان بود. بومریند (۱۹۸۳) پیش از این، رابطه میان این عامل و مصرف مواد را مورد توجه قرار داده بود. اختلافات زیاد میان اعمال و هویت‌های کودکان و بزرگسالان و انتظارات دیگران از آنان مشکل افرین است. پاسخگویان ما وجود این مسائل را هنگامی که دوره کودکیشان را بیان می‌کردند، گزارش کردند.

دوم، مدل ما پیوندی را میان مشکل‌های هویتی و ورود فرد به خرده فرهنگ‌های مواد موجود قائل است. ما فرض کردیم که یکی از متابع انگیزشی برای هویت‌یابی در خرده فرهنگ مواد غرقه شدن در آرزوها برای رفع مسائل هویتی و تقویت رضامندی از هویت بوده است. ضریب پیوند احراز هویت در خرده فرهنگ مواد با فقدان کنترل هویت معنی‌دار و مثبت است. (۰/۵۶).

همین طور است پیوند با هویت رنج آمیز قبل از مصرف مواد مخدر در سطحی پایین‌تر (۰/۱۵). برای پاسخگویان ما، مشکل‌های هویتی (شامل میزان بالای ابطال خود و نارضامندی همراه با توصیف منفی از خود) آنان را به سوی هویت جویی توسط خرده فرهنگ مواد برانگیختند. داده‌های ما نشان می‌دهد که پاسخگویان خرده فرهنگ‌های موجود را به دلیل جاذبه و نزدیکی زیاد، به عنوان متابعی برای بازسازی هویت مثبت دیدند. اگر چه شرایط ورود گروه حاوی خرده فرهنگ مواد میهم باقی ماند و ما ممکن است به آن نیاز داشته باشیم، با این وصف می‌توانیم فرض کنیم که پاسخگویان واجد آن شرایط بودند.

جدول شماره ۵ نشان می‌دهد که مقوله‌های چهارگانه احراز هویت (۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵) با هم متوازن بودند و از سه مقوله‌ای که خرده فرهنگ را به عنوان موجودیتی مستقل وارسی می‌کردند (۱۶، ۱۷) قوی‌تر ظاهر شدند. این یافته‌ها اهمیت درک موضوع‌های مرتبط با هویت را در بررسی موارد سوء مصرف مواد تصدیق می‌کنند.

مدل ما واریانس ۲۳ درصدی را در متغیر احراز هویت در خرده فرهنگ مواد نشان می‌دهد. بنابراین، اگر چه کارهای بیشتری برای یافتن مبانی عضویت در خرده فرهنگ مواد افزون بر هویت، مورد نیاز است با این وصف روشن است که این گروه‌ها توانایی بالایی برای ارائه زمینه‌های پرجاذبه به افراد دارند تا هویت مطلوب‌تری را در درون آن احراز کنند. این گروه‌ها و حوزه‌های درونی آنان، زمینه بالقوه پذیرنده "ابزار خود" هستند. برای برخی این فرصت‌های عیشتیت یافته برای ساخت هویت مثبت در داخل یک خرده فرهنگ مواد ممکن است از بیم شخصی درباره ورود به داخل یک گروه اجتماعی نایهنجار مهتم‌تر باشد. برای دیگران فال بودن خرده فرهنگ مواد ممکن است فراهم کننده مبنای مفاسعی برای انتخاب این زمینه اجتماعی به عنوان آغاز سوگیری به سوی تغییر هویت باشد. سوم و مهتم‌تر اینکه ما فرض کردیم انتظار می‌رود که احراز هویت در خرده فرهنگ مواد هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد را تقلیل دهد. ما رابطه پرمعنی و منفی میان احراز هویت در خرده فرهنگ مواد و هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد (-۰/۲۲) یافتیم. معنای آن این است که این احراز هویت به صورت معنی‌داری هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد را کاهش داد. به عبارت دیگر، هویت‌یابی به وسیله خرده فرهنگ مواد این احساس‌ها را در پاسخگویان مان شکل داد که آن خرده فرهنگ در مجموع هویت مواد مخدر جدیدی را به آنان داده است.

پژوهشکار علم انسانی و مطالعات فرنگی

گفتگو

هدف بررسی ما بسط و سنجش مدل تغییر هویت فاشی از مواد بود که شاید در نهایت به فهم پدیده سوء مصرف مواد کمک کند. ما مفهوم هویت کنش متقابل گرایان، مفهوم خرده فرهنگ مکتب پیرمنگام و مدل موجود هویت مواد اندرون را برای دستیابی به اهدافمان به کار بردیم. در این بخش، از نتایج حاصله از این یافته‌ها برای بسط نظری مان گفتگو می‌کنیم.

مدل تغییر هویت مواد

داده‌های ما نشان می‌دهد که فرایند تغییر هویت ناشی از دارو (احراز هویت در خردۀ فرهنگ مواد و تقسیل هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد) از کودکی و حدود نوجوانی شروع می‌شود و با انزواج‌زینی (که افراد را در یک طریقه اجتماعی منفی تعریف می‌کند، هیت و مک لاکلین ۱۹۹۳) همراه است. این انزواج‌زینی فرد را به سوی هویت رنج‌آمیز و فقدان کنترل هویت قبل از مصرف مواد می‌راند. ما میان این متغیرها روابط پر معنی و مثبتی یافته‌یم. بر اساس این داده‌ها، پشتیبانی نیرومندی برای مدل مؤلفه‌انگیزشی ما فراهم شد. این گذرگاه نظری مهم بود چون با این کار، روش و نمونه ما کار اندرسون را ارتقاء داد.

ما رویکرد کمی و تحلیلی لیزرل را به جای هر روش کمی دیگری مورد استفاده قرار دادیم و آن را با خط مشی تحلیل استقرایی مشابهی با آنچه اندرسون انجام داد، همراه کردیم. همچنین، نمونه ما روشنگری به نسبتاً کمی در مقایسه با ایندولوزی ۱۲ مرحله‌ای داشت، همان‌گونه که اندرسون سرمایه‌گذاری‌اش را در تلاقي‌های ۱۲ مرحله‌ای ناتمام گذاشت.

نظریه ما مدل‌های موجودی را که پارادایم ادبیات مواد هستند، ارتقاء می‌دهد. برای مثال، کار ما مؤلفه تغییر هویت را به مدل کاپلان (نظریه ابطال خود و استعمال مواد) اضافه کرده است. ما بر اثر مقابله میان فرد و محیط اجتماعی بزرگتر که اتفاقاً و انبساط منشی افراد و رفتارهای ناشی از آن را شکل می‌دهد، تمرکز داریم، برای مثال، تجربه‌های انزواج‌زینی مورد نظر ما، هم بر ورای افراد قرار داشتند و هم تحت کنترل آنان بودند. هر چند دستاوردهای آن برای پاسخگویان، پایگاه اجتماعی منفی و نامطلوب بود؛ پایگاه‌هایی که از سوی نهادهای اجتماعی تعریف می‌شوند نه از سوی افراد.

در نتیجه، پاسخگویان ابراز کردند که اضطرار خروج از مکانی غیرمشابه با دیگران و فضای مملو از تبعیض موجب شد آنان به طور جوثری انزواج‌زین شوند و یا از آنچه که بهنجار و مسیر اصلی زندگی بود، جدا گردند. این انزواج‌زینی آنان را به مرحله ناخرسنی نسبت به هویتشان کشانید و مهم‌تر اینکه این احساس را که آنان نمی‌توانستند هویت لذتبخش شخصی‌شان را خلق کنند که مقبول عامه هم باشد، در آنان دامن زد.

بنابراین، مؤلفه انگیزشی تغییر هویت ما فی‌نفسه فرد را به زمینه اجتماعی بزرگتری متصل می‌کند. مدل تغییر هویت مواد نشان دهنده ضرورت هر دو مؤلفه انگیزشی و مؤلفه "فرصت"

است و در این فرایند اشاره دقیقی دارد به اقدامی که به طور روزافزون بر کاهش مشکل متمرکز می‌شود. برای مثال، کاهش فشار روندهای کنترل اجتماعی که انطباق انعطاف‌ناپذیر با ساخت‌های هنجاری محدود را افزایش می‌دهند، می‌بایست سطح و بسامد و شدت ارزواگزینی تجربه شده از سوی "جوان" و "جوان امروزی" را کاهش می‌داد. هندرسون و بوید (۱۹۹۲) شبیه این وضعیت را در حوزه موانع جنسی بازدارنده مصرف مواد توصیف کردند. ما همچنین شواهدی دال بر حضور مؤلفه "خرده‌فرهنگ" و مؤلفه "فرصت" در فرایند تغییر هویت ناشی از دارو یافتیم. پاسخگویان گفتند که در اوایل مصرف مواد یک گروه خرده‌فرهنگی وجود داشت که آنان خود را بخشی از آن گروه دیدند و اینکه خودشان را بیشتر با آن گروه شناسایی کردند تا با کسانی که مثل آنان نبودند.

این یافته‌ها اهمیت انواع متعدد پدیده‌های جامعه‌شناختی را در مطالعه سوء مصرف مواد مورد تأکید قرار می‌دهند. یافته‌های ما نشان می‌دهد که احساس عضویت در خرده‌فرهنگ مواد ممکن است چیزی شبیه به حس قوی خود ارزشمندی باشد که هیبت و مک لاکلین (۱۹۹۳) اخیراً شکل‌گیری آن را در عضویت در یک گروه یا تیم مورد تأکید قرار دادند. ما دریافتیم که مشکل‌هایی که در هویت ریشه دارند اینگزانتدۀ پاسخگویان را برای هویت‌جویی در یک خرده‌فرهنگ جدید بودند. روابط پرمعنا و قویاً پایداری میان هویت رنج‌آمیز قبل از مصرف مواد، فقدان کنترل هویت و خرده‌فرهنگ مواد کشف کردیم.

احراز هویت

اندازه ضریب برآورد شده فقدان کنترل هویت نسبت با مفهوم خرده‌فرهنگ مورد نظر ما به ویژه پرمument است. احساسی نظیر این احساس که دیگران در پی کنترل بر شما هستند و فشار اجتماعی زیادی را بر شما وارد می‌کنند تا شبیه آنان باشید، ممکن است علتی باشد برای یک عامل پسینی در برانگیختن افراد به سوی یک ساختار فرصتی جایگزین شکل دهنده هویت رضایت‌بخش. همچنین، ممکن است همان طور که اندرسون مشاهده کرد موجودیت‌های اجتماعی مستقل که با مصرف مواد شکل می‌گیرند، فرصتی مهم برای بازیابی کنترل بر هویت خود و ایجاد هویتی رضامندانه‌تر فراهم کنند.

مطمئناً یافته‌های ما در مورد "احراز هویت در خرده‌فرهنگ مواد" که به طور پرمعنایی در جهت تقلیل هویت رنج‌آمیز طی مصرف مواد عمل کردند، به تنها ای این ادعا پشتیبانی می‌کنند. ولی

همچنین نقطه نظر مکتب بیرمنگام را اثبات می کنند که خرده فرهنگ مواد ممکن است اغلب راه حلی باشد برای مشکل های متعدد جوانی. این یافته که خرده فرهنگ مواد نقشی مهم در فرایند تغییر هویت ناشی از مواد بازی می کند، مفهوم "گروه همالان" را نیز به ادبیات گسترش ده سوء مصرف مواد وارد می کند. در عین حال مفهوم "همalan پرمخاطره منحرف و مصرف مواد" (ریشیون ۱۹۹۵) و مفهوم "منابع تعیین اجتماعی" اندرسون را نیز ارتقاء می دهد.

یافته های ما در مورد موجودیت مستقل اجتماعی بزرگتر که فراهم کننده مجموعه ای از فرصت های مرتبط با مواد مخدر و فرصت های انحراف برای رفع مشکل های هویتی است، ادبیات جامعه شناختی "گروه همالان" را تقویت می کند. ما دریافتیم که تغییر هویت ناشی از دارو پسادگی از به هم پیوستگی مجموعه ای از همالان مصرف کننده مواد ناشی نمی شود. بلکه، این نظام معنایی خلق شده توسط همالان در یک گروه خرده فرهنگی تعیین کننده است که ساخت هویت جدید را که به طور مثبتی پاداش دهنده است، میسر می کند. دیگران ممکن است چنین پاداشی را در فعالیت های مقبول عامه تر بیابند. خرده فرهنگ های مواد، تنها، امکانی در دسترس برای جوانان منزوی شده هستند که این پاداش ها را در آنان بیابند. بنابراین، ما می بایست در این باره که چگونه محیطی که گروه های همالان دارای مبانی مختلف را شکل می دهد، ادبیات سوء مصرف مواد را وشد می دهد و راه حل های مؤثر تری را برای غلبه بر مشکل های جوانان منزوی پیش روی آنان می گسترد، اطلاع حاصل کنیم. ما پی بردیم که چگونه افراد تعریف بهتری از خودشان کسب می کنند و هویت رنچ آمیز آنان هنگامی که بخشی از یک خرده فرهنگ مواد مخدر می شوند، تقلیل می باید. ما دریافتیم که خرده فرهنگ های مواد مخدر وجود دارند و به طور موثری در زندگی افراد عمل می کنند. در نتیجه، شرکت مخفض در گروه های همالان منحرف، برای توضیح فرایند تغییر هویت ناشی از دارو کافی نیست. نظام معنایی یا فرهنگی که همالان مجسم می کنند و به یکدیگر ارائه می نمایند، توانایی مهم تری است. از نگاه ما، بیشتر این افراد برای یافتن و خلق یک هویت مثبت برانگیخته می شوند و خرده فرهنگ مواد به طور موثر تری این فرست را فرست را فراهم می کند، بدون اینکه هیچ رقابتی در آن وجود داشته باشد.

ما در این نتیجه گیری ها جانب اختیاط را به طور دقیق رعایت می کنیم. اول، مسلم فرض نمی کنیم که همه افرادی که رویدادهای انزواگزینی را تجربه کرده اند یک دفعه مشکل هایشان مرتفع شده و یا اینکه لزوماً آنان را با سوء مصرف مواد و یا احراز هویت در گروه خرده فرهنگ

مواد رفع می‌کنند. همچنان که در بالا مورد ملاحظه قرار دادیم به گمان ما برخی از افراد به هیچ وجه به چنین اقدامی دست تخواهند زد و دیگران ممکن است در یک ساختار فرصتی متفاوت و یک سلسله فعالیت‌های دیگری وارد شوند. برای مثال، نقطه نظر اویله ما درباره هویت‌های زیادی که ما در تمام مدت کسب می‌کنیم، ممکن است تبیین مهمی باشد برای اینکه چطور تعدادی از افراد به رغم مشکل‌های هویتی گرفتار مواد مخدر نمی‌شوند. یک نوجوان ورزشکار که می‌تواند ورزش‌های مسابقه‌ای سازمان یافته را یک ساختار فرصتی مهم برای تعیین هویت بیابد، مؤید اهمیت افزایش آموزشگاه‌ها و سازمان‌آنلاین جوانان مشارکت طلب برای پیکار با بیماری‌های اجتماعی مرتبط با مصرف غیر مجاز مواد مخدر است.

دوم، مهم است تا تحقیقات آینده بر تکرار طولی این یافته‌ها متمرکز شود. اگر چه، لاقل چهار موج داده‌ای (نظم زمانی رویدادها در مدل مفهومی ما) برای آزمون همزمان همه ویژگی‌های دوران ما ضروری است، موج تکرار طولی آزمایش‌های مربوط به صحنه‌های متفاوت فرایند تغییر هویت به همان میزان مهم خواهد بود. این امر بینان قوی‌تری را برای علیت و فرایندهای تغییر هویت، با استناد به داده‌های علی از قبل جمع‌آوری شده فراهم می‌کند.

سوم، ما فرض نمی‌کنیم همه افرادی که به خرده فرهنگ‌های مواد وارد می‌شوند، به طور حتم مشکل‌های هویتی‌شان کاهش خواهد یافت. مدل ما واریانس ۲۳ درصدی متغیر احراز هویت در خرده فرهنگ مواد مخدر را نشان می‌دهد. اگر چه این واریانس پرمument است، با وجود این نشان می‌دهد که تشرییع جزویات تحقیقات آینده در مورد هیاتی عضویت در خرده فرهنگ مواد مخدر می‌باشد محدوده آن را به در برگیری عامل‌های دیگری علاوه بر پی‌امدهای انتقال هویت بسط دهد.

همچنین یادآور می‌شویم که مدل مفهومی ما ممکن است پیشترین تأکید را در پیشگویی کسانی که به مراحل بحرانی مصرف مواد می‌رسند داشته باشد. هر یک از پاسخگویان ما هنگام مصاحبه در چنین مرحله‌ای بودند. آنان یاد آورند که گروه‌های خرده فرهنگ مواد مخدر بخشی از محیط آنان را تشکیل می‌دادند و آنان از اینکه بخشی از آن محیط هستند، و اینکه آن گروه‌ها در ابتدای امر، به رفع مشکل‌های هویتی کمک کردند، خوشحال بودند. به علاوه، آنان در ادامه یادآوری کردند که مجموعه مشکل‌های هویتی ناشی از رخدادهای انزواگزینی، برانگیزاننده به سوی احراز هویت در خرده فرهنگ‌هایی این چنین بودند. انتظار می‌رود یافته‌های ما در داخل این چارچوب تعبیر شوند.

References

- ۱- Anderson.T.L.. ۱۹۸۷ Types of identity change in drug using and recovery careers. *Sociological Focus* ۲۶ (۲): ۱۲۳-۱۴۵.
- ۲- Anderson.T.L.. ۱۹۹۲ Drug abuse and Identity: Linking micro and macro factors *Sociological Quarterly* ۷۵ (۱): ۱۵۹-۱۷۴.
- ۳- Anderson.T.L.. ۱۹۹۵ Toward a preliminary macro theory of drug addiction. *Deviant Behavior* ۱۶ (۴): ۲۵۳-۲۷۷.
- ۴- Anderson.T.L.. ۱۹۹۷ Resisting the who an I question: Locating the identity concept in the birmingham School. Paper presented at the annual meetings of the Midwest Sociological Society. Chicago, IL.
- ۵- Anderson.T.L.. n.d Drug- related identity change processes: Uncovering race and gender differences. Part ۱. explanations of drug misuse and a new identity- based model; Part ۲. micro- level motivational concepts; Part ۳. macro -level opportunity concepts. *Substance Use and Misuse*. forthcoming.
- ۶- Barrett.M.J.. Trepper. T.. and L. Stone- Fish. ۱۹۹۰. feminist informed family therapy for the treatment of intrafamily child sexual abuse *Journal of family Psychology* ۴: ۱۵۱-۱۶۶.
- ۷- Baumrind.D.. ۱۹۷۱ Current patterns of parental authority. *Developmental psychology Monograph* ۱۶(۳). pt.۲.
- ۸- Baumrind.D.. ۱۹۸۷ rejoinder to Lewis's reinterpretation of parental firm control effects: are authoritarian families really harmonious? *Psychological Bulletin* ۹۲: ۱۲۲-۱۲۲.
- ۹- Baumrind.D.. ۱۹۸۵ Familial antecedents of adolescent drug use: A developmental perspective. In *Etiology of Drug Abuse: Implications for Prevention*. eds. C.L. Jones and R.J. Battjes. Rockville, MD: National Institute on Drug Abuse Research Monograph ۵۶.
- ۱۰- Becker; H. ۱۹۷۲ *Outsiders*. New York: The Free Press.
- ۱۱- Bennett.J. ۱۹۸۱ *Otal Histoty and Delinquency. The Rhetoric of Criminology*. Chicago: University of Chicago Press.
- ۱۲- Biemacki. P. ۱۹۸۶ *Pathways from Heroin Addiction. Recovery Without Treatment*. Philadelphia: Temple University Press.
- ۱۳- Bollen. K.A. ۱۹۸۹ *structural Equations with Latent Variables*. New York: Wiley- Interscience publications.

- ۱۴- Bollen.K.A., and J.S. Long ۱۹۹۲ testing Structural Equation Models. Newbury Park: Sage Publications.
- ۱۵- Brake, M. ۱۹۸۵ Comparative Youth Culture. London: Routledge and Kegan Paul.
- ۱۶- Briere, J., and L. Y. Zaidi ۱۹۸۹ Sexual abuse histories and sequelae in female psychiatric emergency room patients. *American Journal of Psychiatry* ۱۴۶: ۱۶۰۲-۱۶۰۶ Brown, J.D. ۱۹۹۱ Preprofessional socialization and identity transformation. *Journal of Contemporary Ethnography* ۲۰ (۲): ۱۵۷-۱۷۸.
- ۱۷- Burke, P.J., and D. Reitzes ۱۹۹۱ An identity approach to commitment. *Social Psychology Quarterly* ۵۴ (۲): ۲۳۹-۲۵۱.
- ۱۸- Cohen, A.K. ۱۹۹۵ Delinquent Boys: The Subculture of the Gang. London: Collier MacMillian.
- ۱۹- Cohen, L.E., and M.Felson ۱۹۷۹ Social change and crime rate change: A routine activity approach. *American Sociological Review* ۴۴: ۵۵۵-۵۶۸. community Epidemiology work Group ۱۹۹۷ Epidemiologic Trends in Drug Abuse. Volume ۱. Highlights and Executive Summary. Rockville, MD: National of Health.
- ۲۰- Couch, c., S.L. Saxton, and M.A. Katovich ۱۹۸۹ Studies in Symbolic Interaction: The Iowa School. Greenwich, CT: JAI Press.
- ۲۱- Dembo, R., N. Allen, D. Farrow, J. Schmeidler, and W. Brugos ۱۹۸۵ A causal analysis of early drug involvement in three inner-city neighborhood settings. *The International Journal of the Addictions* 20: ۱۲۱۲- ۱۲۲۷. Denzin, N.K. ۱۹۹۷ Symbolic Interaction and Cultural Studies: The Pluris of Interpretation. Oxford: Blackwell.
- ۲۲- Denzin, N.K. ۱۹۹۷ The Recovering Alcoholic. Beverly Hills, CA: Sage.
- ۲۳- Dishion, T.J., d. Capaldi, K.M. Spracklen, and F. Li ۱۹۹۵ Peer ecology of male adolescent drug use. *Development and Psychopathology* 7(4): ۴۷۱-۴۸۷.
- ۲۴- Elliott, D. S., D. Huizinga, and S. S. Ageton ۱۹۸۵ Explaining Delinquency and Drug Use. Beverly Hills, CA: Sage.
- ۲۵- Ennett, S.T., and K.E. bauman ۱۹۹۱ Mediators in the relationship between parental and peer characteristics and beer drinking by early adolescence. *Journal of Applied Social psychology* 21: ۱۶۹۹-۱۷۱۱.

- ۷۵- Ettore, E. ۱۹۹۲ Women and Substance Abuse. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- ۷۶- Fitzgerald, J.D., B.K. Mach, S.P. Spitzer, and JR. Stratton ۱۹۹۶ An index of self-derogation for the TST. In The Assessment of the Self. eds.
- ۷۷- S. Spitzer, S. Couch, and J.R. Stratton. ۴۵-۴۱. Iowa City, Iowa: Sernoll, Inc.
- ۷۸- Gerbgm, D W., and J.C. Anderson ۱۹۹۳ Some specification tests for the linear regression model. In Testing Structural Equation Models. eds. K.A. Bollen and J.S.Long. ۴-۵۵. Newbury park: Sage Publications.
- ۷۹- Glaser, B.G., and A.L. Strauss ۱۹۷۱ Status Passage. Chicago: Aldine.
- Goffman, E. ۱۹۶۱ Asylums. New York: Doubleday and Company, Inc.
- ۸۰- Goffman, E. ۱۹۶۲ Stigma. Englewood Cliffs, NJ: Prentice- Hall.
- ۸۱- Gold, M. ۱۹۸۴ A...COCAINE New York: Bantam Books.
- ۸۲- Goode, E. ۱۹۹۴ Drugs in American Society. New York: Mc Graw-Hall. S., and T.Jefferson ۱۹۹۶ Resistance through Rituals: Youth Subcultures in Post- War Britain. London: Hutchison and Co.
- ۸۳- Harton, H.C., and B. Latane n.d. Social influence and adolescent lifestyle attitudes. Journal of Research on Adolescence. forthcoming.
- ۸۴- Hawkins, J.D., and N. Wacker ۱۹۸۷ Verbal performances and addict conversion: An interactionist perspective on therapeutic communities Journal of Drug Issues ۱۷ (۲): ۲۸۱-۲۹۷.
- ۸۵- Heath, S.B., and M.W. McLughlin, eds. ۱۹۹۳ identity and Inner- City Youth. New York: Teachers College Press. ۱-۲۹.
- ۸۶- Hebdige, D. ۱۹۷۹ Subculture: The Meaning of Style. London: Methuen and Co Ltd.
- ۸۷- Henderson, D., and C. Boyd ۱۹۹۳ Masculinity, femininity, and addiction. In Drugs, Crime and Social Policy. ed. T. Mieczkowski. ۱۵۳-۱۶۶. Boston: Allyn and bacon.

- ۳۹- Herman, J., D.E. Russell, and K. Trickett ۱۹۸۶ Long-term effects of incestuous abuse in childhood. *American Journal of Psychiatry* ۱۴۳: ۱۲۹۳-۱۲۹۶.
- ۴۰- Hewitt, J.P. ۱۹۹۱ *Self and Society*, 6th ed. Boston: "Allyn and Bacon.
- ۴۱- Joreskog, K.G., and D. Sorbom. ۱۹۸۷ *LISREL A user's reference guide*. Chicago: Scientific Software.
- ۴۲- Jorquez, J.S. ۱۹۸۳ The retirement phase pf heroin using careers. *Journal of Drug Issues* 18 (2): ۲۲۲-۲۵۰. Kandel, D.B. ۱۹۸۰ Drug and drinking behavior among youth. *Annual Review of Sociology* 9: ۲۲۵-۲۴۵.
- ۴۳- kandel, D.B. ۱۹۸۶ the parental and peer contexts of adolescent deviance: An algebra of interpersonal influences. *Journal of Drug Issues* 26 (2): ۲۸۹-۳۱۶.
- ۴۴- Kaplan, H.B., S. Martin, and C. Robbins ۱۹۸۶ pathways to adolescent drug use: Self- derogation, peer influence, weakening of sicial controls, and early substance abuse. *Journal of Health and Social Behavoir*, 25 (september:) ۲۷۷-۲۸۹.
- ۴۵- Kaplan, H.B., S. Martin, and C. Robbins ۱۹۸۷ Escalation of marijuana use: Application of a general theory of deviant behavoir. *Journal of health and Social Behavior* 27: ۴۴-۶۱.
- ۴۶- Katovich, M.A. ۱۹۸۶ Temporal stages of situated activity and identity activation. In *Studies in Symbolic Interaction: The Iowa School*, ed. C. Couch, ۲۲۹-۲۵۲, Greenwich, CT: JAI Press.
- ۴۷- Miesenhelder, T. ۱۹۸۲ Becoming normal: Certification as a Stage in exiting from crime, *Deviant Behavior* 2: ۱۷۷-۱۸۷.
- ۴۸- Metzger, L. ۱۹۸۸ *From Denial to Recovery: Counseling problem Drinkers, Alcoholics and their Families*, San Francisco: Jossey- Bass.
- ۴۹- Mulaik, S., L.R. James, J.Van- Alstine, N. Bennett, S. Stillwell, and C. Lind. ۱۹۸۹ An evaluation of goodness of fit indices for structural equation models. *Pyschological Bulletin* 105: ۴۳۰-۴۴۵.
- ۵۰- Newcomb, M.P.M.Bender, and C. Collins. ۱۹۸۶ Al coholt use and dissatisfaction with self and life. A longitudinal analysis of young adults *Jounal of Drug Issues* 16(4): ۴۷۹-۴۹۴
- ۵۱- Pearson, G. ۱۹۸۷ *The New Heroin Users*. Oxford, Eng and: Basil Balckwell.

- ۵۲- Peluso, E., and L.S. Peluso ۱۹۸۸ Women and Drugs: Getting Hooked and Getting Clean. Minneapolis, MN: CompCare Publishers
- ۵۳- Raftery, A. ۱۹۹۵ Bayesian model selection in social research. In Sociological Methodology ۲۵, ed. p. Marsden, ۱۱۱-۱۸۲. Cambridge, MA: Blackwell.
- ۵۴- Ray, M.B. ۱۹۶۸ Abstinence cycles and heroin addicts. In Deviance, The Interactionist Perspective. eds. E. Rubington and M.S. Weinberg. London: MacMillan Publishing Company.
- ۵۵- Russell, D.E. ۱۹۶۶ The Secret Trauma: Incest in the Lives of Girls and Women. New York: Basic Books.
- ۵۶- Schmid, T.J. and R.S. Jones ۱۹۹۱ Suspended identity: Identity transformation in a maximum security prison. Symbolic Interaction ۱۴ (۴): ۴۱۵-۴۳۲.
- ۵۷- Shover, N. ۱۹۸۳ The later stages of ordinary property offender careers. Social Problems ۳۰ (۱): ۲۰۸-۲۱۸.
- ۵۸- Singer, M.T., M.K. Petcher, and D. Hussey ۱۹۸۹ The relationship between sexual abuse and substance abuse among psychiatrically hospitalized adolescents. Child Abuse and Neglect ۱۳: ۲۱۹-۲۲۵.
- ۵۹- Sloman, D. ۱۹۷۹ Reefer Madness. Indianapolis: The Bobbs-Merrill Company.
- ۶۰- Stryker, S. ۱۹۸۷ Social psychology from the standpoint of a structural symbolic interactionism: Toward an interdisciplinary social psychology. In Advances in Experimental Social Psychology, ed. L. Berkowitz.
- ۶۱- Waldorf, D., J.D. Hawkins and N. Wacker ۱۹۸۷ Verbal performances and addict conversion: An interactionist perspective on therapeutic communities. Journal of Drug Issues 17: 227- 248.
- ۶۲- Waldorf, D., C. Reinarman, and S. Murphy ۱۹۹۱ Cocaine Changes: The Experience of Using and Quitting. Philadelphia: Temple University Press.
- ۶۳- Willis, P. ۱۹۷۷ Learning to Labour. London: Saxon House.